

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VII Nr. 392

4 PAGINI, 25 BANI

Vineri 10 iunie 1955

Pentru perfecționarea continuă a cadrelor didactice

În lupta pentru construirea socialismului în patria noastră, sarcinile sociale cresc necontenit. Economia și cultura noastră au nevoie de cadre tehnice pregătite, care să stăpînească știința și tehnica, să fie înarmate cu deprinderi de muncă practică, să fie însușiite de o dragoste neajmurtă față de patrie, față de poporul muncitor.

Pentru a pregăti astfel de cadre, pedagogii trebuie să-și ridice necontenit calificarea, să-și perfecționeze fără încetare pregătirea ideologică, pedagogică și de specialitate. În această privință are o însemnătate deosebită sistemul de studiu pentru perfecționarea cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu, instituit prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri din 30 Iulie 1954. Acest sistem contribuie din plin la înarmarea învățătorilor și profesorilor cu cele mai noi cunoștințe științifice, cu cele mai noi deprinderi practice din domeniul industriei și agriculturii, la ridicarea nivelului lor ideologic și pedagogic.

La cursul de perfecționare organizat în acest an pe baza Hotărîrii Consiliului de Miniștri participă numeroși învățători și profesori, directori ai școlilor de 7 ani și șefii ai secțiilor de învățămînt regional și raionale. În cursul — la 1 Iulie — se încheie etapa fără frecvență a acestui curs și începe etapa cu frecvență. În desfășurarea primei etape a cursului, cadrele didactice înscrise la curs au studiat probleme de marxism-leninism, de pedagogie și de specialitate, pe baza programelor elaborate de Institutul central de perfecționare și aprobate de Ministerul Învățămîntului.

Instituțiile de perfecționare a cadrelor didactice și, sub îndrumarea acestora, cabinetele pedagogice regionale au organizat forme variate de sprijinire a cursanților. Astfel, au avut loc consultații colective privitoare la problemele în a căror studiere cadrele didactice au întâmpinat mai multe dificultăți. De exemplu, Institutul interregional de perfecționare din București a organizat consultații cu privire la „Esenta, conținutul și sarcinile învățămîntului politehnic”. „Teoria grupurilor și aplicațiile ei în geometrie”, „Învățătura materializată a lui I. P. Pavlov despre activitatea nervoasă superioară” etc.

S-au dat, de asemenea, consultații individuale la toate specialitățile. Pe lângă aceasta, instituțiile de perfecționare și unele cabinete pedagogice au dat consultații prin corespondență celor cursanți care nu s-au putut deplasa la raion sau regiune pentru a participa la consultațiile colective și individuale.

Un sprijin însemnat au primit cursanții din partea cabinetelor de pe lângă comitetele regionale de partid. Acestea au organizat în ajutorul cadrelor didactice înscrise la cursul de perfecționare consultații privitoare la problemele de marxism-leninism și le-au pus la dispoziție materiale bibliografice necesare. De asemenea, organele sindicale ale muncitorilor din învățămînt (într-o serie de raioane: Cluj, Constanța etc.) au pus la dispoziția cursanților bibliotecile volante și le-au creat condiții bune de studiu.

Folosind just sprijinul primit, numeroase cadre didactice au dovedit că au înțeles importanța cursului, și-au organizat în mod sistematic și au înlocuit din muncă studiul individual cu cel realizat concomitent și sistematic. Așa, de exemplu, tovarăsa Cornelia Proftiu, de la școala medie nr. 2 din Constanța, a studiat temeinic materialul cuprins în program. Tovarăsa Elisabeta Georgescu, profesoară de științe naturale la școala nr. 23 de băieți din București, a conectat cu conștiințiozitate materialul bibliografic indicat. Tovarășii Anton Cliveșer, profesor de matematică din Piatra Neamț, a folosit cu succes în studiu sistemul fișelor, iar tovarăsa Elena Vretea, învățătoare din orașul Bacău, a elaborat rețete după studiarea bibliografiei indicate pentru tema respectivă. Tovarășii Ion Robu, învățător din Focșani, a completat materialul teoretic cu exemplul din activitatea desfășurată de el în clasă, exemple care întăresc și întregesc materialul bibliografic studiat.

Au obținut succese în studiu individual îndeosebi învățătorii și profesorii din școlile ai căror directori s-au preocupat să creeze condiții prietene studiului. Directorii ca tovarășii Gheorghe Marici, de la școala de 7 ani din Siret, Eliza Paveliuc, de la școala nr. 148 de băieți din București și alții s-au îngrijit să-și suprîmănce cu sarcini obștești pe puștii înscriși la curs, i-au îndrumat în ceea ce privește înțelegerea cauzelor de conectate etc. De o importanță deosebită a fost și exemplul personal pe care unii directori înscriși la curs l-au dat învățătorilor și profesorilor din școala lor prin felul conștiințios și sistematic în care și-au organizat propriul lor studiu.

Cu toate aceste realizări, în desfășurarea etapei fără frecvență a cursului au existat o serie de lipsuri. Institutul central de perfecționare a trimis cu înțezie

re programele, ceea ce a creat o serie de greutăți în organizarea și planificarea studiului. Unele secții de învățămînt și cabinetele pedagogice nu au urmărit în suficientă măsură studiul individual al cadrelor didactice cuprinse la curs. Astfel, de exemplu, în regiunea Iași, pînă de curind nu le-au fost difuzate directoriilor școlilor de 7 ani programele de studiu. Într-o serie de regiuni nu s-au luat toate măsurile pentru a se asigura cursanților condiții bune de pregătire. Astfel, în aceste regiuni nu s-a rezolvat în mod satisfăcător lichidarea supraîncălzirii cadrelor didactice prin eliberarea lor de unele sarcini obștești. De asemenea, nu s-au organizat suficiente consultații colective și conferințe în ajutorul celor ce studiază, nu s-a asigurat tot materialul bibliografic necesar. În unele locuri, organele de învățămînt și sindicatele n-au dat suficientă atenție îndrumării muncii cadrelor didactice înscrise la curs. Unii dintre șefii secțiilor de învățămînt, de exemplu șeful secției de învățămînt raionalului Tîrgu Frumos, n-au controlat cum se desfășoară pregătirea cursanților și n-au dat atenție nici propriei lor pregătiri.

Subapreciind importanța etapei fără frecvență, organizarea sistematică a studiului individual pe întreaga perioadă a acestei etape, unele cadre didactice nu au studiat decât insuficient și sporadic, nu au consultat materialul studiat, considerînd că cursul de o lună din cadrul etapei cu frecvență va putea suplini munca sistematică de un an. Trebuie subliniat însă faptul că etapa cu frecvență are numai rolul să clarifice o serie de probleme din program, să dea cadrele didactice posibilitatea să-și concretizeze și să-și sistematizeze cunoștințele acumulate prin studiul individual, să efectueze lucrări practice și să facă schimb de experiență. De aceea este necesar să se acorde o mare însemnătate etapei fără frecvență, care constituie perioada principală de pregătire a cursanților.

Instituțiile de perfecționare a cadrelor didactice și cabinetele pedagogice regionale trebuie să intensifice munca de îndrumare a cursanților, organizînd conferințe, consultații și consfătuiri în ajutorul acestora. Este bine, de asemenea, să li se dea cursanților îndrumări suplimentare cu privire la procurarea materialului bibliografic, la consultarea lui etc.

Secțiile de învățămînt regionale și raionale au datoriat să analizeze dacă li s-au creat cursanților condiții bune de studiu, dacă nu sînt supraîncălzite cu sarcini în afara obligațiilor de cadetă. Acolo unde se vor mai întîni cazuri de supraîncălzire trebuie luate de urgență măsuri pentru înlăturarea acestei situații.

Învățătorii și profesorii cuprinși la curs trebuie să folosească din plin timpul rămas pînă la etapa cu frecvență, studiind organizat și sistematic, lînd parte la conferințe, consultații și consfătuirile organizate în scopul sprijinirii lor.

De asemenea, trebuie luate de pe acum măsuri în vederea unei desfășurări a etapei cu frecvență a cursului. Secțiile regionale de învățămînt au datoriat să asigure temeinic la timp a amenajării localurilor necesare cursurilor, precum și încadrarea personalului necesar. Cu sprijinul organelor sindicale trebuie organizate biblioteci înzestrate cu tot materialul bibliografic recomandat în programul cursului, precum și standuri permanente de cărți.

Instituțiile de perfecționare a cadrelor didactice și secțiile de învățămînt regional, prin cabinetele pedagogice, sînt obligate să asigure toate condițiile pentru ca activitatea programată — conferințe, seminarii, consultații individuale și colective, examene — să se desfășoare la un nivel ridicat. În acest scop se vor lua măsuri pentru ca lecțiile, repartizate din timp conferențiarilor, să fie discutate și îmbunătățite de un colectiv larg de specialiști. Seminariile trebuie să fie bine pregătite, fiecare fiind în mod obligatoriu precedat de o presemnare în care întregul colectiv de lectori va dezbate pe larg problemele mai importante, fixîndu-se și un plan comun de seminar. Problemele pentru examen trebuie să fie, de asemenea, elaborate din timp de către colectivul de studii.

Alii cadrele didactice cît și colectivele de studii ale cursurilor trebuie să folosească din timp posibilitățile organizării unui larg schimb de experiență între învățătorii, profesorii și directorii prezenți la curs, ceea ce va prilejui cunoașterea și popularizarea celor mai bune metode folosite de cadrele didactice fruntase.

Muncind cu însuflire, conștiință de sprijin însemnat pe care partidul și guvernul l-au dat școlii prin instituirea sistemului de studiu pentru perfecționarea cadrelor didactice, toți factorii care luă parte la cursul de perfecționare de un an trebuie să-și desfășoare astfel activitatea, încît bilanțul primului curs de perfecționare să fie dintre cele mai bune, contribuind astfel la ridicarea pe o treaptă mai înaltă a învățămîntului în patria noastră.

PRIN ȘCOLILE PATRIEI

Munca obștească a pedagogilor

Învățătorii și profesorii din cuprinsul raionului Zeletin desfășoară o intensă propagandă agricolă printre țărani muncitori, în vederea răspîndirii metodelor agronome înaintate. Cu un rezultat al acestei munci, numeroși țărani muncitori din cuprinsul raionului au folosit metoda de însămînțării în cuburi așezate în pătrat la culturile prașitoare, precum și alte metode care contribuie la mărirea producției la hectar. Astfel, membrii întovărășirii agricole „I. Ma” din satul Buda, ca și țărani întovărășiți din satele Călini, Valea Mare și Satul Nou, au însămînțat porumb și cartofi în cuburi așezate în pătrat.

La 11 Iunie 1955, tovarășul N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., membru în Preziuliu Comitetului Central al P.C.U.S., împlinește 60 de ani. În cișeu: Pionierii din București înmîină buchete de flori tovarășului Bulganin, cu prilejul vizitei în Capitala patriei noastre a delegației guvernamentale a U.R.S.S. care a participat la tratativele sovieto-lugoslave de la Belgrad.

In interesul păcii și colaborării între popoare

Poporul român a avut marea cinste și bucurie de a primi în Capitala patriei noastre pe tovarășii N. S. Hrușciov, membru în Preziuliu Sovietului Suprem al U.R.S.S., prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și A. I. Micolan, primvicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., care au participat la tratativele sovieto-lugoslave de la Belgrad. Primirea entuziasată pe care cetățenii Capitalei au făcut-o acestor scumpi oaspeți, însușițirea care a domnit în întreaga țară reflectă dragostea fierbinte și recunoștința poporului nostru față de marele popor sovietic, față de gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, față de guvernul sovietic.

De asemenea, poporul nostru a salutat cu căldură prezența în țara noastră a tovarășilor Mátys Rakosi, prim-secretar al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, și Andráș Hegedűs, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Ungare, precum și a tovarășilor Antonin Novotný, prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia și Jiri Hendrich, secretar al C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia.

Delegația guvernamentală a U.R.S.S. a avut în Capitala țării noastre întrevederi și un larg schimb de păreri cu tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, și Gheorghe Apostol, prim-secretar al C.C. al P.M.R., și cu alți conducători și Republicii Populare Romine precum și cu conducătorii poporului ungur și ai poporului cehoslovac, care au sosit în Republica Populară Romină într-o vizită de prietenie.

În cadrul acestor întrevederi delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice a informat despre desfășurarea tratativelor pe care le-a dus în lugișlavia. Au fost examinate toate problemele de politică externă atinse de Declarația comună a Guvernelor Uniunii Sovietice și Republicii Populare Federative Iugoslave.

Comunicatul despre vizita delegației guvernamentale a Uniunii Sovietice în Republica Populară Romină, ca și comunicatul cu privire la vizita în R. P. Bulgaria a delegației guvernamentale sovietice constituie noi și puternice dovezi ale prieteniei, alianței și colaborării frățiești dintre țările lagărului socialismului.

În urma schimbului deschis de păreri care a avut loc la Sofia și la București și care s-a desfășurat într-un spirit de înțelegere reciprocă, într-o atmosferă de prietenie și cordialitate, s-a constatat deplina unanimitate a conducătorilor Uniunii Sovietice, Bulgarei, Rominiei, Ungariei și Cehoslovaciei în toate problemele internaționale privind interesele acestor state.

În cadrul întrevederilor de la Sofia și București a fost exprimată satisfacția față de colaborarea prietenească realizată între Uniunea Sovietică și Iugoslavia.

Acordul realizat la Belgrad nu poate să aibă decât o influență favorabilă asupra îmbunătățirii continue a relațiilor dintre țările de democrație populară și Iugoslavia. Cu prilejul întrevederilor de la Sofia și București conducătorii Bulgarei, Rominiei, Ungariei și Cehoslovaciei, saluînd acordul realizat între U.R.S.S. și Iugoslavia, și-au exprimat speranța și convingerea că între țările lor și Iugoslavia se va ajunge la o

colaborare prietenească în interesul întăririi continue a cauzei păcii și socialismului.

Poporul român, legat printr-o veche prietenie și prin tradiția luptei comune pentru libertate și independență de poporul Iugoslav, a salutat cu bucurie fiecare pas înainte pe calea normalizării relațiilor romino-lugoslave, pe calea stăruinței unor legături de colaborare și bună vecinătate. Poporul nostru este însușițit de dorința sinceră ca între Republica Populară Romină și Republica Populară Federativă Iugoslavă să se întărească tot mai mult relațiile de colaborare prietenească, considerînd că aceasta este în interesul ambelor țări și, în același timp, în interesul păcii și al colaborării internaționale. În declarația făcută la Conferința de la Varșovia, tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej a subliniat îmbunătățirea relațiilor de bună vecinătate cu R. P. Iugoslavia, arătînd că acordurile încheiate în ultima vreme între țările noastre au lărgit domeniile de colaborare romino-lugoslavă.

Cu prilejul schimbului de păreri care a avut loc la București între delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice și conducătorii Rominiei, Ungariei și Cehoslovaciei, s-a văzut încă odată că guvernul țării noastre este hotărît să aducă contribuția sa continuă la normalizarea și dezvoltarea relațiilor dintre Republica Populară Romină și Republica Populară Federativă Iugoslavă.

În normalizarea și dezvoltarea relațiilor de prietenie, bună vecinătate și colaborare cu R.P.F. Iugoslavia, poporul român vede un pas însemnat pe calea păcii.

În lume există însă forțe care sînt interesate în deslinderea încălzirii în relațiile internaționale, cît în agravarea ei. Acestea sînt forțele agresivității și războiului. În frunte cu cercurile agresive din S.U.A. Este semnificativă în această privință neliniștea care a cuprins cercurile imperialiste în urma succesului tratativelor sovieto-lugoslave. Corespunzător din Washington al ziarului „New York Journal American”, Sentner, relatează, bunăoară, că acordul de la Belgrad dintre Uniunea Sovietică și Iugoslavia a dus pe funcționarii Departamentului de stat într-o stare de „consternare sumbră”. Arătînd că S.U.A. au căutat mereu „să împiedice o apropiere între Uniunea Sovietică și Iugoslavia”, Sentner subliniază că în urma succesului tratativelor sovieto-lugoslave Departamentul de stat „bîzbește în întineric”. După cum relatează agenția United Press, Knowledge, liderul republicanilor din senat, a declarat că tratativele sovieto-lugoslave au constituit o „serioasă lovitură” pentru S.U.A. și aliații lor. Nemulțumirea care a cuprins cercurile agresive americane este scosă la iveală și de presa din celelalte țări apusene. Acest ziarul vest-german „Spandauer Volksblatt” subliniază că tratativele sovieto-lugoslave au provocat „nemulțumiri în S.U.A.”, întrecînd pe tot îndemna țările care urmează politica americană să adopte o poziție mai independentă și să refuze să participe la blocuri militare și la marile cehelții militare.

Oricît s-ar agita cercurile agresive, astăzi este împiedicat pentru orice om cinstit că ideea tratativelor, a coexistenței pașnice cîștigă tot mai mult teren, în timp ce politica „de pe poziții de forță” este condamnată cu tot mai multă hotărîre. Încetarează în forțele lor, popoarele pașnice mereu mai sigure pe drumul menținerii și apărării păcii.

Practica viitorilor ingineri agronomi

Studentii din anul IV al Institutului agronomic „Nicolae Bălcescu” din Buhurești execută acum cu bune rezultate studiul de practică la diferitele unități ale agriculturii socialiste.

În cadrul campaniei agricole de primăvară, studentii Ion Constantin și Constantin Mateescu, de la Facultatea de mecanizare, care au lucrat la S.M.T. Ostrov, au depășit norma de trei ori. Studentii Andrei Ivanov și Dumitru Popescu, de la aceeași facultate, au depășit norma la semănatul oazăului de 3,5 ori. Tot la S.M.T. Ostrov, brigada de studenți condusă de viitorul inginer agronom Ion Mihailu a reparat cu multă pricepere două tractoare I.A.R. și un tractor K.D. 35.

Studentii care au lucrat la G.A.S. Rimnic, au ajutat gospodăria și în diferite probleme tehnico-organizatorice.

Stagiul de practică contribuie mult la completarea și desăvîșirea pregătirii studenților, la formarea lor ca ingineri agronomi bine înarmați din punct de vedere teoretic și practic.

Teatrul de păpuși din Craiova

Din inițiativa Comitetului orășenesc al Sindicatului muncitorilor din învățămînt din Craiova a luat ființă, încă de multe luni în urmă, teatrul de păpuși „Sfredelus”. Cei care au inițiat înființarea acestui teatru au fost ajutați de aproape de secția de învățămînt a orașului. La organizarea teatrului au participat și cîteva educatoare cum este, de pildă, tovarăsa Ștefania Alexandrescu, care și-a luat angajamentul să scrie muzică și să susțină acompaniamentul la pian, ceea ce a reușit să facă cu mult succes. Treptat, cercul artiștilor amatori s-a lărgit, cuprinzînd educatoarea ca Maria Diaconu, Constanța Popescu, Tutia Preda, Ilcana Stoica etc.

Înțelegînd să sprijine munca noii formații artistice, Teatrul Național din Craiova a delegat în acest scop pe actorul Barbu Morcovescu, prin strădanii cărui s-au confecționat păpușile, decorurile și s-a construit scena. Tot el s-a ocupat și de instruirea artistică a colectivului.

Succesul obținut cu spectacolul „Iepurașul încrezut” este un indiciu că teatrul poate realiza spectacole frumoase, interesante și instructive pentru copiii oamenilor muncii din Craiova.

FOTOCRONICA

„Gazeta învățămîntului”

In școlile regiunii Craiova examenele de sfîrșit de an au fost așteptate cu multă nerăbdare de elevi și cadrele didactice. Majoritatea elevilor din școlile medii au obținut rezultate frumoase la lucrările scrise și la examenul oral.

Succese însemnate s-au obținut la școala medie de fele nr. 1 din Craiova, unde examenul se desfășoară la un nivel mai ridicat decît în anul trecut. Fotografia noastră înfățișează pe eleva Dincă Elena, din clasa a X-a B a acestei școli. În timpul anului ea a fost fruntasă la învățătură, ajutîndu-și permanent colegii rămase în urmă. La examene a obținut note din cele mai bune.

In oreșe, cîmine de zi, grădinițe, școli de toate gradele, copiii comunității mondiale se bucură de o îngrijire deosebită.

În cișeu: În cîminul de zi C.A.M. Belvedere, din Capitala, micii constructori, urmăriți cu grijă mamele de educatoarea lor, tov. Paula Popescu, alcătușesc edificii din cuburi de carton. În anii ultioarelor cincinze ei vor construi uzine și școli, canale și hidrocentrale.

Comunistul Sava Sabin, directorul școlii medii tehnice de mecanică din Orașul Stalin, ajutat de colectivul pedagogic și un număr de utemiști, a introdus în școala pe care o conduce o inovație care înlătură dificultățile existente în întrebîntarea tablei de scris obișnuite.

Inovația constă în întocuirea lemmului tablei cu o bandă lată de cauciuc, care rulează la apăsarea unui întrerupător electric. De asemenea, ștersul tablei se face în mod mecanic.

In întîmpinarea Festivalului de la Varșovia

* În cinstea Festivalului de la Varșovia, brigada de tineri muncitori și elevi din regiunea Ploiești dau ajutor gospodăriilor agricole colective și de stat. În raionul Rimnicu Sărat s-au și plivit peste 80 ha grîu; pionierii au efectuat mai mult de 1.000 ore muncă de folos patriotic.

* Studenții Institutului forestier din Orașul Stalin, ca și un mare număr de elevi din localitate, lucrează la împădurirea masivului Timpa. Toți tinerii din regiune amenajează în cinstea Festivalului parcuri, terenuri sportive etc.

* Numeroase echipe artistice au format tinerii din regiunea Iași, organizînd spectacole pentru elevi și studenți.

Acțiunea de întîmpinare a Festivalului constituie pentru oamenii școlii un minunat prilej de intensificare a muncii lor de educare a tineretului în spiritul dragostei pentru orînduirea democrat-populară și al năzuinței de a contribui la înflorirea ei, în spiritul luptei pentru menținerea și întărirea păcii.

În întîmpinarea Festivalului de la Varșovia, organele învățămîntului și cadrele didactice trebuie să ducă o largă acțiune de antrenare a elevilor și studenților pentru a obține noi succese la învățătură și disciplină, în munca de folos patriotic și în cea cultural-artistică.

* Pentru întîmpinarea culturilor, organizațiile U.T.M. din regiunea Baia Mare au format peste 300 de echipe de tineri muncitori și elevi.

* 22 de vagoane de fier vechi au sîrîns, pentru a întîmpina cu cinste Festivalul, tinerii din fabricile, satele și școlile Regiunii Autonome Maghiare. Pentru intensificarea acțiunii, unitatea de pionieri a școlii electrice nr. 3 din Sîntu Gheorghe a lansat o chemare la întrecere, primită cu drag de toate școlile din regiune.

Sesiunea științifică a cadrelor didactice de la Universitatea „C. I. Parhon”

În aula Facultății de științe juridice din Capitala s-au desfășurat în zilele de 6, 7 și 8 Iunie lucrările celei de-a treia sesiuni științifice a cadrelor didactice de la Universitatea „C. I. Parhon” din București.

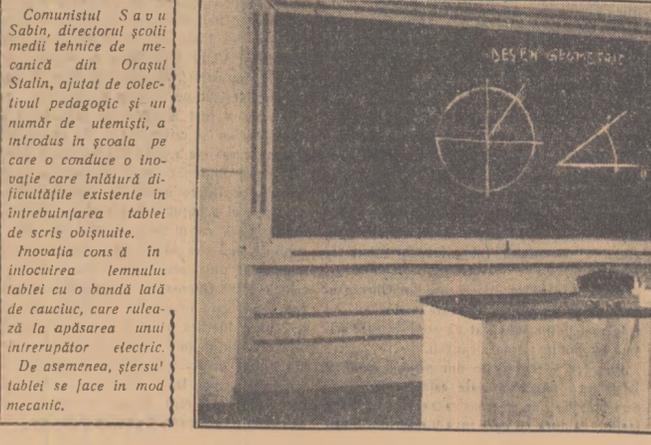
În cadrul sesiunii au fost prezentate peste 350 de comunicări științifice, printre care cele aparținînd academicienilor Traian Săvelescu, Ilie Murgulescu, Gh. Spacu, Simion Stoilov, E. Macovschi, E. Bădărău, Gr. Moisil, Iorgu Iordan, Al. Rosetti, C. Balmus, Mihail Ralea, ale profesorilor N. Sălăgeanu și Al. Graur, membrii corespondenți ai Academiei R.P.R., M. Bălănescu, Horia Hulubei,

Athanase Joja, Mihaile Filipescu și alții.

Miercuri la amiază, în aula Facultății de științe juridice a avut loc sesiunea festivă de închidere a sesiunii. Prof. Mihaile Filipescu, prorector al Universității „C. I. Parhon”, a prezentat coraportul asupra activității științifice desfășurate în cadrul universității în primul semestru al anului 1955.

A luat apoi cuvîntul acad. prof. dr. C. I. Parhon.

Cuvîntul de închidere al lucrărilor sesiunii a fost rostit de prof. N. Sălăgeanu, membru corespondent al Academiei R.P.R., rectorul Universității „C. I. Parhon”.

Comunistul Sava Sabin, directorul școlii medii tehnice de mecanică din Orașul Stalin, ajutat de colectivul pedagogic și un număr de utemiști, a introdus în școala pe care o conduce o inovație care înlătură dificultățile existente în întrebîntarea tablei de scris obișnuite.

Inovația constă în întocuirea lemmului tablei cu o bandă lată de cauciuc, care rulează la apăsarea unui întrerupător electric. De asemenea, ștersul tablei se face în mod mecanic.

Comitetul Național de pregătire a Festivalului, în cadrul unei reuniuni la care au participat 70 de reprezentanți ai organizațiilor de tineret, studenți, sindicate etc.

MEXIC. În îndurire tineretului mexican — în numeroase organizații de tineret și studenți, în uniunile culturale și sportive etc. — Festivalul de la Varșovia a trezit un uriaș interes. Ziarul „Excelsior” — cel mai important ziar din Mexic — a publicat un apel semnal de reprezentanții celor 15 organizații sindicale principale, prin care tineretul mexican este chemat să se pregătească pentru Festival.

Pregătiri pentru Festival peste hotare

BELGIA. Comitetul Național Belgian al Festivalului a anunțat că delegația de tineri din Belgia este formată de 60 de oameni din peste 50 de tineri. Un grup de elevi ai școlii de dansuri clasice va face parte din delegație și va participa la concursurile culturale și la programul național belgian. De asemenea, va veni la Festival și o orchestra de jazz a studenților universității din Bruxelles.

SIRIA. 98% din studenții Facultății de arte și meserii din Alep, care au anunțat participarea lor la Festivalul de la Varșovia, au semnat apelul de la Viena. Uniunea Națională a Studenților a confirmat faptul că va participa la Festival.

LIBAN. La sfîrșitul lunii aprilie s-a constituit în Liban (Din ziarul „Festival” nr. 9 din 1-7 iunie 1955).

Un puternic mijloc de educație

Un puternic mijloc de educație

Valentina Koroleva, absolventă a școlii medii nr. 96 din Moscova, și-a ales pentru lucrarea scrisă la limba rusă, la examenul de maturitate, tema „Chipurile de comunisti în romanul „Tânără Gardă” de A. A. Fadeev”.

Ea și-a dezvoltat tema într-un plan larg. A început înfățișând rolul conducător și inspirator al Partidului Comunist în zilele Marelui Război pentru Apărarea Patriei. „Partidul, a scris ea — este conducătorul poporului și, în același timp, slujitorul lui”. Valentina Koroleva i-a înfățișat pe comunistii ca oameni care își pun toată viața în slujba „lucrului celui mai minunat de pe pământ — lupta pentru eliberarea omenirii”. Devotamentul față de popor, bărbăția, dărzenia, fermitatea, credința profundă în victoria asupra fascismului, iubirea pasionată de viață — iată ceea ce a atras-o mai mult în chipurile lui Liutikov și Protenko.

La examenele orale, absolventul a vorbit despre romanul lui N. A. Ostrovski „Asa s-a câlțit otelul”. Ea a înfățișat într-un mod foarte interesant chipul lui Korceaghin. Valentina a vorbit despre problema eroului pozitiv și despre felul în care este rezolvată această problemă în literatură. După părerea ei, problema eroului pozitiv este rezolvată în mod reușit de către Ostrovski în chipul lui Pavel Korceaghin. Scriitorul ni-l înfățișează în procesul de creștere, arată ce l-a ajutat pe Pavel să devină un om adevărat.

Valentina Koroleva a zugrăvit drumul vieții lui Korceaghin, scoțind în evidență elementele esențiale și caracteristice care au făcut chipul lui Pavel atât de atractiv pentru tineretul Țării Sovietice și al țărilor de peste hotare.

Insemnătatea literaturii în educația politică și morală a tinerii generații este deosebit de mare. Eroii literaturii clasice ruse și ai literaturii sovietice care întruchi-pează în ei cele mai bune trăsături ale poporului au fost întotdeauna un exemplu demn de imitat, au însușit tineretului la muncă, la luptă și la fapte eroice. Literatura este un mijloc puternic de educație a unor oameni sănătoși din punct de vedere moral, creatori activi ai vieții noi. Aceasta o simți deosebi la examenele de literatură, când ascultăm răspunsurile tinerilor și tinerelor care pășesc pragul vieții.

În fața comisiilor de examinare ale școlilor nr. 96 și nr. 88 din Moscova trec una după alta tinerile absolvențe. Întrebările care li se pun sînt variate, dar tot atât de variate sînt și răspunsurile pe care le dă fiecare absolvent. Examinatorii apreciază cu note diferite răspunsurile. Multe eleve primesc note bune; unele, numai note suficiente. Dar în toate aceste răspunsuri există și ceva care nu poate fi apreciat după sistemul de notare de la 1 la 5: exprimarea gândurilor intime, a năzuințelor înalte ale elevelor.

În operele hermetice ale emoționează adevărul vieții: în chipurile trecutului — năzuința spre idealuri înalte, în chipurile oamenilor sovietici — slujirea plină de abnegație a poporului, actele eroice săvîrșite în numele lui. Le este scump și apropiat Rahmetov — acest cavaler neînfricat, care se bucură de dragostea poporului. Cu o deosebită căldură au vorbit elevii despre Grișa Dobrosclonov, căruia „destinul îi pregătea un drum glorios, un nume răsunător de apărător al

poporului, tuberculoza și Siberia”. Parcă este viu, în caracterizările lor, eroul lui Gorki, Danko, care a luminat cu inima sa înflăcărata drumul oamenilor de la robie spre libertate. Elevele au dovedit maturitate de gândire în dezbaterile concepțiilor politice ale lui Pavel Vlasov. Ele au fost profund captivate de chipurile eroilor din Krasnodon, care și-au jertfit viața pentru fericirea oamenilor sovietici.

Răspunsurile elevelor nu s-au bazat numai pe manualul de literatură, ci erau roadele unor reflexii mature asupra soartei eroilor, urme ale unor înnoșări adînc întipărite, ale unor cărți care le-au deschis ochii asupra sensului vieții, asupra rostului omului în societate. Se poate spune fără exagerare că profesora Olga Pavlovna Simanțiu, care predă literatura la școala nr. 96, ca și profesora Natalia Petrovna Paleh, de la școala nr. 88, și-au îndeplinit în mod conștiințos datoria de educatoare ale tinerii generații, au muncit mult pentru a le forma elevelor concepții comuniste asupra vieții, pentru a le învîta să simtă eroismul și frumusețea faptelor omului, să mediteze asupra fenomenelor sociale.

(Dintr-un articol de E. Prahova, publicat în „Uctelskaia Gazeta”)

La Universitatea de stat din Kazan (R.S.S.A. Tătara), se desfășoară o intensă activitate științifică și didactică. În clasa: academicianul Alexandru Arbuzov (dreapta) împreună cu discipolul său G. Kamai, doctor în științe chimice, lucrînd în laborator; clădirea centrală a Universității din Kazan.

În cercurile de elevi

Clădirea cu două etaje a școlii din Siversk (regiunea Leningrad) se vede chiar de la gară. Tencuială în alb, ea deschide spre soare ferestrele sale largi.

Copiii lucrează la mesele de limbarie și la strunguri — în S.M.T., în colhoz.

„Elevii din clasa a VII-a participă la cercul de studiere a tractorului. Lecțiile se desfășoară în atelierul S.M.T. Copiii l-au înconjurat pe conducătorul lor, inginerul Alexandru Grigorovici Cepienko. Ei ascultă cu atenție explicațiile pe care le dă acesta chiar lângă tractor. Se analizează construcția motorului. După explicațiile profesorului, băieții se apucă singuri de treabă. Încearcă motorul, demontează și montează diferite subsansambluri, studiază sistemul de răcire.

„Clasa a IX-a studiază mașinile. Astăzi, elevii învață sistemul de frînare. Profesorul V. A. Suhorukov a adus în clasă o motocicletă. Ora trece pe neobservate, iar cînd profesorul anunță că activitatea s-a terminat, o multime de băieți mici, veniți nu se știe de unde, înconjoară motocicletă... Fără a scăpa o singură mișcare a elevilor de clasa a IX-a, ei privesc cu invidie cum se așează la loc roata demontată, ajută la înșurubat piulițele. Cit de fericiti sînt cei mari, care învîta să conducă asemenea mașini!...

Într-o încăpere mică, vecină cu sera școlară, trăiesc iepurii de casă. Elevii din clasa a VII-a le poartă de grijă: le aduc hrană și apă, îi curăță, le schimbă așternutul. Datorită acestor îngrijiri, iepurii cresc zilnic în greutate.

„Alături de cabinetul de fizică al școlii se află o odaie mică, în care s-a instalat laboratorul de radio. Conducătorul acestui laborator este elevul Evgheni Grigorov, cunoscut de toți școlarii. Pasionat încă din copilărie pentru radio, Evgheni își dă orînd o consultație sau o informație în problemele de radio-tehnică, te poate ajuta să rezolvi o problemă mai grea. Sub îndrumarea lui, activează cercul de radioamatori. Membrii cercului au todeaua montat punctului de radioficare al școlii. Acum îl fac transportabil, spre a putea organiza transmisiuni direct din clasă. Cînd școala a achiziționat un televizor, copiii din cerc au hotărît să-l în-gria lor. Ei au instalat televizorul în camera lor, au montat antena pe acoperiș.

Atunci s-a constatat că în „laborator” nu pot încăpea toți dovezitorii de viziunea transmisiunilor de televiziune. Acum, copiii se gîndesc cum să facă transportabilă masa pe care este așezat televizorul, astfel încît s-o poată scoate în coridor, unde s-ar putea organiza vizionări colective.

Sînt foarte activi și tinerii electromon-tori. Ei string aparate pentru cabinetul de fizică, confecționează material didactic. Membrii cercului lucrează instalații electrice, repară singuri toate defectele instalațiilor de lumină. Școala nu are nevoie să cheme electricieni, deoarece elevii fac singuri toate lucrările necesare.

„Desi ora de închidere a bibliotecii școlare a trecut de mult, totuși mica încă-peră este plină. Aici lucrează tefele din cercul de legătorie. Astăzi ele au multă treabă. Trebuie să lege un teanc de reviste și cărți. Fetelș au spor la muncă, leagă cu ajutorul unei mașini pe care a construit-o colegul lor A. Kolobovnicov. El este și conducătorul cercului.

Dar mai tirziu decît toți ceilalți pleacă acasă copiii care lucrează în atelierul școlii. Ei au la dispoziție mese de timp-lărie, meghine, strunguri. De multe ori copiii stau aici pînă seara tirziu. Fiecare din ei mestereste cite ceva. Într-un colț, patru băieți aranjează ceva într-o ladă mare. Acestia sînt A. Egorov, O. Gosu-drankov, V. Smoleakov și V. Hablov. Ei construiesc un incubator. În acest incubator, cu ajutorul încălzirii electrice, se vor scoate pui pentru cercul tinerilor natura-liști. Alături s-a aplecat deasupra strun-gului elevul Ievgheni Zucov, din clasa a VII-a. Cu ajutorul unui cutiț foarte fin el strunțiese figuri de saș.

În cabinetul de desen, situat alături, este limiste deplină. În fața unui tablou, cu pensula în mînă, un înmăr înalt. El muncește cu însuflețire. Este elevul Evgheni Bolsakov, vestitul pictor al școlii. Lucrările sale au fost premiate de multe ori la expoziții; multe din ele împodobesc astăzi pereții școlii. Acum el lucrează la un nou tablou, intitulat „Pe parcela școlară”. Acest tablou este destinat expoziției Agricole Uniunale, la care va participa în anul acesta școala din Siversk.

Multe lucruri interesante pot fi văzute seara în această școală sătească. În zile diferite, aici activează 26 de cercuri de elevi. Cu ajutorul profesorilor, iar uneori și sub îndrumarea elevilor din clasele superioare, școlarii își însușesc tehnica, își dezvoltă aptitudinile. Copiii le place mult munca în cercuri. Este suficient să spunem că cercurile sînt frecventate în mod regulat de peste 50 la sută din toți elevii școlii.

De curînd, la școala din Siversk s-a deschis o expoziție cu lucrările elevilor. Ce nu găsești aici! Numeroase construcții, modele și machete, etajere, sculpturi în lemn, desene, fotografii, broderii și multe altele lucruri, executate de minilne pricepute ale elevilor.

Z. FEDOROVA

Dezvoltarea dragostei școlarilor pentru munca agricolă

Predarea biologiei pe baza învățării miciruniste nu poate fi realizată fără legarea teoriei de practică, fără antrenarea pe scară largă a elevilor la munca obstească. Iată de ce sute de mii de elevi din școlile de cultură generală ale Uniunii Sovietice lucrează pe parcelele școlare de experiență pe ogoarele și în fermele colhoznice, în cercurile tinerilor naturaliști.

Ei poartă cu mîndrie titlul de tineri micirunști, continuatori ai opereii marelui transformator al naturii.

Activitatea tinerilor micirunști este foarte variată. Pe tarlarele parcele școlare de experiență ei fac experiențe privitoare la metodele de obținere a unor recolte bogate și timpurii, selecționează cele mai bune varietăți noi. Tinerii micirunști transmit experiența muncii lor colhoznicilor sau altor școli. De pildă, tinerii micirunști de la școala de șapte ani din Kutuzovca, regiunea Moscova, au încrucșat, sub îndrumarea profesorei Vasilișevna, porumb „Pionierul Nordului” cu porumb din Altai, obținînd un hibrid care se coace în condițiile regiunii Moscova. Ei au denumit acest porumb „Kutuzovca”. Sînt trei ani de cînd această varietate de porumb este însemînată pe ogoarele colhozului „Malenkov”, dînd o recoltă de peste 100 chintale la ha. Tinerii micirunști au trimis semințe de „Kutuzovca” nu numai școlilor din apropiere, ci și altor instituții: stațiilor regionale ale tinerilor naturaliști, caselor de pionieri etc.

Tinerii micirunști se îngrijesc de animalele domestice, obțin sporirea greutății zilnice a vieților și mărire cantității de lapte muls de la vaci. Numeroși elevi participă în mod activ la îmbunătățirea condițiilor de întreținere și hrană a animalelor. Așa, de pildă, elevii școlii medii nr. 12 din Starji Korsunsk au ajutat colhozului „Budonni” să construiască o conductă de apă și o linie suspendată la fermă.

În multe școli sătești elevii sînt grupați în echipe, cărora colhozul le dă un teren pentru creșterea culturilor cerealiere, tehnice, furajiere și leguminoase. Pe mici parcele de 1-3 ha., echipele sporesc

în mod considerabil recoltele planificate pentru raionul respectiv.

Elevii din clasele superioare studiază în cercuri construcția tractoarelor și a combinelor, iar după aceea îi ajută pe mecanizatori.

Dar ce determină interesul copiilor pentru munca agricolă, succesul muncii lor? În primul rînd, școlarii trebuie să înțeleagă importanța socială a muncii pe care o îndeplinesc, muncă ce se desfășoară pe baza cunoștințelor dobîndite și confirmă în practică aceste cunoștințe.

Școala este obligată să-i învete pe copii să aplice în mod creator cunoștințele în activitatea lor practică. Punctul în fața elevilor un scop social limpede și determinat, profesorul trebuie să-i ajute să alîngă acest scop.

Este necesar de a educa în permanență inițiativa și perseverența școlarilor în rezolvarea sarcinii nuse. Planul întocmit trebuie să fie neapărat îndeplinit. Mulți tineri micirunști în jurnale în care notează succesiv lucrările îndeplinite, fac observații cu privire la starea plantelor etc.

Elevii nu trebuie să muncească izolat ci în comun, în echipe formate din mai mulți înși. Munca trebuie să se desfășoare organizat, respectîndu-se toate regulile agrotehnice.

Rezultatele muncii practico-experimentale a tinerilor micirunști trebuie totalizate la expoziția agricolă. Multe școli organizează „sărbători ale recoltei”, la care elevii raportează conducerii colhozului și societății săteșce despre munca îndeplinită și despre rezultatele ei.

Munca celor mai bune școli și a celor mai bune cercuri ale tinerilor micirunști trebuie demonstrată la expozițiile regionale și la Expoziția Uniunale. Anul trecut, peste 16.000 de tineri micirunști participanți la Expoziția Agricolă Uniunale au primit diplome și medalii.

Organizarea cercurilor de tineri micirunști, participarea elevilor la producția colhoznică permite școlii să îmbine în predare teoria cu practica, să educe copiii în spiritul dragostei de muncă.

opera a cărei valoare v-oiește s-o dovedească. Acestea sînt însuși ce-l caracterizează ca pe un îndrăgostit de adevăr și frumos, și în același timp ca pe un scriitor militant.

Gherea a fost un polemist de mîna întâi. Articolele pe care le-a scris în cadrul polemicii cu Titu Maiorescu impun prin soliditatea argumentării, prin precizia cu care sînt descoperite fisurile în sistemul apărut de adversar și prin vioarea loviturilor. Mai toate studiile critice ale lui Gherea împletesc iscusit analiza, dusă în mod exemplar pînă la sesizarea unor detalii artistice semnificative, cu teoretizări largi. Digresivul, uneori destul de ample, în legătura cu fenomenul social sau cu probleme estetice, nu-l îndeapărtează nicicum de linia vizată, ci îl servește convingător în demonstrația instrumentele științifice, de proveniență materialistă, deși nu marxistă, un gust artistic cultivat prin lecturi bogate, apropierea de scrierile celor mai de seamă reprezentanți ai criticii și esteticii secolului al XIX-lea l-au situat pe Gherea în mod hotărît deasupra nivelului comun al criticii literare de la noi.

Capacitatea unui critic literar se evidențiază și prin posibilitatea lui de a enunța judecăți de valoare asupra unui scriitor contemporan, a cărui creație e în desfășurare. Este suficient a aminti în această privință că Gherea a izbutit să aprecieze temeinic opera celor mai de seamă scriitorii contemporani, a lui Eminescu și Caragiale, a lui Coșbuc și Vlahuță. În timp ce Maiorescu a dovedit îngustime, de pildă în felul în care l-a caracterizat pe George Coșbuc.

Gherea a fost sprijinit în activitatea sa de estetician și critic literar de învățămîntul pe care le-a extras din lucrările democraților-revoluționari ruși Belinski, Cernișevski și Dobroliubov. În evoluția criticii noastre, el a putut cuceri astfel poziții înalte. Ceea ce ni se pare însă necesar a sublinia, mai ales pentru că aceasta s-a făcut insuficient pînă acum, este faptul că opera critică a lui Gherea nu s-a construit pe loc. Chiar dacă înainte de el noi nu am avut o critică literară constituită ca atare, nu este mai puțin adevărat că domeniul acesta n-a rămas în afara preocupărilor scriitorilor noștri de frunte. De la Eliade pînă la Russo, Alecsandri și Gezaș Boliac se poate vorbi de curînd valoroase în ceea ce privește unele

chestiuni esențiale — ca de pildă locul și misiunea literaturii în viața socială. Cu cîteva decenii înainte de Gherea, Russo considera literatura ca izvorită din „înrîurirea stării morale sociale și politice” și vorbea de „dreapta și legiuită” înrîurire a literaturii, Boliac și Grigore Alexandrescu au afirmat și ei strînsa legătura dintre literatură și viața societății. Se poate spune deci, pe bună dreptate, că dacă teoria „artei pentru artă” preluată de Titu Maiorescu a reprezentat în ultimele decenii ale secolului trecut o poziție mult înapoiată față de tradiția criticii noastre literare, Gherea a preluat și a dus mai departe această bună tradiție, așa cum marii realști critici ai vremii sale ridicaseră la un nivel superior mîntuirea literaturii create de scriitorii de la 1848. Faptul acesta este întru totul explicabil.

În ultimele decenii ale secolului al XIX-lea, dezvoltarea clasei muncitoare în țara noastră face din această clasă factorul determinant al progresului în viața socială și în cultură. Mișcarea muncitorească preia și lupta pentru a desăvîrși revoluția burghez-democratică ale revoluției de la 1848. Numeroase reviste și ziare muncitorești democratice care apar în aceste decenii și care îl numără pe Gherea printre animatorii lor cei mai de seamă creează un curent literar în care se grupează un număr însemnat de scriitorii și, totodată, imprimă în general anumite tendințe literare epocii, contribuie efectiv la dezvoltarea realismului critic în literatura noastră.

Militarea pentru o artă realistă ca expresie a celor mai înalte idealuri sociale constituie însușirea cea mai de preț a criticii gheriste. Combătînd idealismul lui Maiorescu, care minimizează conținutul de idei al opereii de artă și propovăduia apolitismul, îmtrînărea de realitate, Gherea a știut să vadă că aparaturii „artei pentru artă” nu erau adversarii ai oricăror tendințe în artă, ci se ridicau doar „împotriva anumitor idei și tendințe”, adică împotriva tendințelor progresiste, împotriva afirmării adevărului despre o societate strîmb alcătuită. („Tendenționismul și teizismul în artă”). În opoziție cu critica junimistă, Gherea a cerut de aceea scriitorilor să se afirme ca „arști-celăjeni”, calitate pe care — cum arată el cu numeroase exemple — au avut-o toți marii artiști ai lumii, Goethe și Heine, Voltaire și Victor Hugo, Byron și Thackeray, Mickiewicz și Leopardi, Tolstoi, Șevenco și alții alții.

Concluzia criticului nostru a fost formulată într-un mod remarcabil: „Un artist-poet însă nu trăiește în lumea concepțiunilor abstracte, ci mai mult decît oricine în vîful vieții sociale, cu afecțele, cu disimententele, cu ura și iubirea sa, cu lupta de interese deosebite. Tocmai această viață, în care trăiește artistul, el trebuie s-o zugrăvească în creațiunile lui artistice”. Și mai departe: „un scriitor genial va fi un factor transformator în domeniul lui, care e viața socială cu toate afecțele și interesele ei vitale”. („Arștiți-celăjeni”).

Allîndu-se pe o poziție materialistă, criticul nostru a evidențiat faptul că izvorul opereii de artă „trebuie să se caute în viața materială a societății... În relațiile politico-economice-sociale, într-un cuvînt în întocmirea socială a societății”. Dar întelegerea acestor probleme este la Gherea încă și mai adîncă. El consideră că zugrăvirea realității nu însemnează copia ei mecanică. „Artă — afirmă criticul — nu trebuie să fie o simplă fotografie mecanică a vieții”. Înarmat cu asemenea păreri solide, pentru care îl prețuim astăzi, Gherea a putut condamna fără drept de apel critica așa numită „judecătorească” a lui Titu Maiorescu — critica neștiințifică — și a putut defini limpede sarcina criticii științifice care constă în: analiza condițiilor sociale care au dat naștere opereii de artă, evidențierea influenței acesteia și studierea mijloacelor artistice prin care o scriere își exercită „lucrarea” asupra cititorilor. Aceste indicații sînt întru totul juste și rămîn valabile și astăzi. Gherea le-a aplicat el însuși — deși cu unele confuzii — în studierea opereii scriitorilor de care s-a ocupat. Aceasta l-a îngăduit să descopere originalitatea creației lui Coșbuc și Vlahuță și de-a apela la întemeiate și subtile observații din operele lui Caragiale și Eminescu. Totodată, prin serbozitatea analizelor sale, prin dragostea de progres și de om ce-l încalțese studiile, el a îndeplinit un rol eficient în orientarea literaturii din vremea sa.

Rolul istoric pe care l-a jucat Gherea în progresul literaturii și criticii românești, valabilitatea întru totul actuală a multor principii pe care le-a apărut, în cluda gravelor sale erori și confuzii cu deosebire pe plan social și politic, îndreptățesc pe deplin prețuirea ce i se arată cu prilejul centenarului nașterii sale.

I. MANOLE

VACANȚA ELEVILOR DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

Pe malurile riului Angara

Nu departe de Irkutk, pe colinele înalte ale malului stîng al riului Angara, se înalță numeroase clădiri cu două etaje, bine amenajate, cluburi și magazine, spitale. Aici sînt așezările hidroconstrucțiilor. De-a lungul straziilor înverzesc arbori tineri. Acest oraș al tineretului are perspective minunate. În jurul hidrocentralei vor apare în curînd noi întreprinderi industriale. Se va mări de cîteva ori numărul populației. Oamenii se gîndesc la viitor, la ziua de mîine, și cea mai vie manifestare a acestor gînduri este grija pentru generația tîndră, pentru copii.

Acum, în orașelul hidroconstrucțiilor sînt opt grădinițe de copii și creșe și trei școli, din care una medie. În loamna anului trecut, constructorii au terminat amenajarea unui mare stadion. Odată cu începutul sezonului sportiv actual, pe stadion au început să-și desfășoare activitatea tinerii sportivi. Și pe lângă cluburile muncitorești ale saniterului funcționează secțiuni pentru copii.

În fiecare an, copiii constructorilor hidrocentralei de pe Angara își petrec vacanța în taberele de pionieri ale orașului vecin, Angask. Și în vara aceasta se vor odihni aici 300 de școlari fii ai hidroconstrucțiilor.

In împrejurimile orașului Irkutk, într-o pădure de brazi, se amenajează o nouă tabără de pionieri, destinată copiilor constructorilor hidrocentralei de pe Angara.

Vara pionierilor

Se apropie timpul odihnei de vară a școlarilor. În toate cele 44 de tabere de pionieri din Kirovakan, Tahkadzan, Ankavan și alte localități din Armenia s-au terminat pregătirile pentru primăvara copiilor. În orașele și centrele raionale se organizează aproape 450 de tabere de pionieri.

Într-un mod interesant își vor petrece vacanța școlarii din raioanele rurale. Pe lângă două colhozuri din raioanele Kotsisk și Ahinsk se înființează pentru prima oară tabere de pionieri. Mii de copii vor lua parte la excursii prin tinutul natal.

Și-a început sezonul sanatoriu de copii al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt al Republicii. Sanatoriul este situat în apropiere de Leninakan. S-au deschis sanatorii pentru copii la Erevan, în pădurile de lângă Dilijan și Stepanavan, lângă Aragat. În curînd se vor deschide secții pentru copii în localitățile climatice Arznik și Diernuk.

O sută de ani de la nașterea lui C. Dobrogeanu-Gherea

Împlinirea a o sută de ani de la nașterea lui Gherea, frunțat al criticii noastre materialiste, a prilejuit o analiză binevenită a opereii sale, operă care a însemnat o contribuție valoroasă la dezvoltarea literaturii românești într-o perioadă de ascuțite frămîntări sociale și, ca o consecință a acestora, de vie confruntare a unor concepții adverse în domeniul cultural. Publicarea — în mod regretabil întîrziată pînă acum — a studiilor criticului va răspunde, nădăjduim, cît de curînd, interesului și cererilor îndreptățite ale cititorilor. Învațămîntul universitar și mediul, a căror programă prevede studierea opereii lui Gherea, s-a re-simțit de lipsa unor asemenea culegeri, vechia ediție apărută acum vreo trei decenii nefiind decît la îndemîna numărului limitat de cititori cu acces la principalele biblioteci publice.

Că alte ediții nu s-au publicat în trecut — și cu atât mai puțin destinate școlarilor — nu este de mirare. Critica oficială își afirmă unanim o descendență maiorească, iar de pe pozițiile criticii și esteticii idealiste studiile lui Gherea nu puteau fi citate decît pentru a fi combătute sau cel puțin minimizezate. Dacă o istorie a literaturii romine pentru uz școlar, apărută la numai cîțiva ani după moartea lui Gherea, observa cel puțin că „tineretului mai ales a îmbrățișat cu căldură pe noul critic și l-a făcut un moment idealul credințelor sale literare”, o lucrare similară publicată de Casa Școlilor în 1944 nu-l amintea pe critic decît într-o frază, printre adversarii „Junimii”, fără nici un comentariu, ca și cum autorul „Studiilor critice” nu ar fi reprezentat nimic în literatura noastră. Cam în aceeași vreme (1943), Vladimir Streinu exprima încă mai categoric atitudinea criticii burgheze față de Gherea, pomenindu-l cu fâțîș ostilitate. În asemenea ambianță este foarte explicabil de ce Gherea nu figura în programele școlii burgheze și nu era amintit în manuale decît tot ca adversar al lui Titu Maiorescu și anume, ca unul mărut, între alții „zdrobiți” de prestigiu „maestrului”.

Preluarea moștenirii critice a lui Gherea, reprezentant de seamă al gândirii materialiste în cultura noastră, s-a impus astfel cu necesitate după 23 August 1944. Indicațiile tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, cuprinse în raportul la la trezecea aniversare a întemeierii partidului clasei muncitoare din România, au făcut posibilă în această direcție înlăturarea oricăror confuzii, de care n-au fost lipsite articolele despre critic publicate în primii ani după eliberare. Subliniînd influența nefastă pe care concepția neobișnuită a exercitat-o asupra mișcării muncitorești din România, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a formulat cunoscuta caracterizare: „Deși la începuturile activității sale a formulat platforma de revendicări general-democratice a cercurilor muncitorești iar în activitatea sa pe tărîmul criticii literare a combătut concepția ideologicilor reacționari (Maiorescu și alții), Gherea aduce în simlul partidului socialist idei menșeviciste, oportuniste, criticate și nimicite la vremea lor de Lenin”.

Activist în rîndurile mișcării narodnice din Rusia, de unde pleacă în vîrstă de douăzeci de ani, Gherea, stabilîndu-se în România, a îndeplinit la început un rol pozitiv în acțiunea de popularizare a marxismului și de organizare a cercurilor muncitorești. Evoluția sa de la narodnicism la marxism n-a fost însă deplină și, mai ales ca-tre sfîrșitul secolului al XIX-lea și în anii de după 1900, oportunistismul său, cu puternică apărută menșevică, l-a împins la emiterea unor teze politice și sociale mult păgubitoare mișcării muncitorești. Cu deosebire lucrarea „Neolobăgia” a avut o influență nefastă asupra partidului socialist din România; această influență s-a infiltrat parțial și în Partidul Comunist Român, fiind demascată și nimicită la Congresul al V-lea (1932). Adept al reformismului, Gherea a apărut în fapt o rînduire burgheză, negînd rolul revoluționar al clasei muncitoare, contestînd existența capacităților revoluționare ale țărănimii și socotînd că România, țară înapoiată din punct de vedere economic, nu avea altceva de făcut decît să aștepte realizarea pe cale „legală” a

socialismului în țările mai înaintate din occidentul Europei.

Firesc, asemenea concepții greșite, anti-marxiste, n-au putut să nu răzăbea și în activitatea de critic literar și estetician a lui Gherea. Astfel, de pildă, deși s-a apropiat cu spirit critic de parerile lui H. Taine în ceea ce privește factorii determinanți ai creației artistice, el a acordat totuși o importanță necorespunzătoare mediului natural. Mecanismul vieții și al uneorii interpretarea pe care Gherea o dă fenomenului literar și artistic, pe care îl leagă prea direct de trăsăturile economico-sociale ale epocii. În sfîrșit, spațiul neîngăduindu-ne să întreprindem aici o cercetare mai adîncită a erorilor, ca de altfel nici a calităților lui Gherea, vom mai aminti numai faptul că și unele din aprecierile criticului asupra marilor scriitori de opera cărora s-a ocupat sînt greșite, reprezentînd concesi făcute ideologiei burgheze. Cunoscind platforma politică a criticului, nu ne putem mira că el n-a reușit să prelușcă deplin satira lui Caragiale ca biciuire a clasei dominante, ci a văzut în personajele dramaturgului niște imagini ale periferiei, iar în obiectul satirei n-o demascare a însuși sistemului parlamentar burghez, ci doar combaterea anumitor „anomalii” caracteristice țării noastre, ca urmare a importului unor forme evoluate din occident, pentru un fond înapoiat. Este vădită aici însușirea teoriei maioreștiene reacționare a formel fără fond. Erori apar și în analiza poeziilor lui Eminescu, poetul fiind acuzat de evocarea idealizată, de „poetizarea” trecutului (de pildă, în „Scrisoarea III”).

Dacă însă avem a-i reproșa lui Gherea erori grave ca acelea indicate mai sus, nu este mai puțin adevărat că studiile sale critice au multe și mai calități.

Ceea ce te cucereste din primul moment la lectura paginilor sale este patosul pe care-l pune în demonstrații și susținerea ideilor, căldura cu care învîluie scriitorul sau

ȘCOLILE PATRIEI SE DESFAȘOARA EXAMENELE

Cunoștințe temeinice de Constituție

Pregătire necorespunzătoare cerințelor

Zi însoțită de tunie. La școala elementară mixtă de 7 ani nr. 5 din Sibiu este o însuflețire deosebită: se desfașoară examenele.

Elevii clasei a VII-a vor dovedi astăzi cum s-au însușit cunoștințele de Constituție. Cei din prima serie au și tras biletele cu subiectele de examen și acum s-au apucat asupra hârtiei pe care își scrișază răspunsurile. Pe fețele lor, voioșia tinerească a făcut loc de-a binelea unei seriozități mature. Dar deodată ce încep să expună cunoștințele, chipurile li se luminează din nou. Elevii vorbesc despre marile drepturi și libertăți pe care le-a dobândit poporul nostru muncitor prin lupta condusă de partid, despre înscrierea acestor drepturi în Constituția țării noastre și despre garantarea exercitării depline și în fapt a lor în regimul de democrație populară. Ei leagă în mod just aceste cunoștințe de lupta dusă de oamenii muncii în trecut, împotriva regimului burghez-mosieresc, și, deosebit de principiale momente ale istoriei poporului nostru după 23 August 1944, momente care constituie tot atâtea victorii însemnate obținute de oamenii muncii împotriva dușmanilor dinăuntri și din afara țării, tot atâtea pași mari înainte pe drumul fărâncării unei vieți noi, tot mai ferice, și a unui stat nou, în care puterea aparține oamenilor muncii.

În glasul elevilor surzătorii adeseori, atunci când vorbesc despre aceste cunoștințe dobândite de poporul nostru, o emoție puternică. Și nu este deosebit de încheiere firească faptul că unii dintre elevi — cum este Tudor Leu — amintesc în răspunsurile lor despre Tratatul de la Varșovia, în care poporul nostru muncitor vede o mare și sigură garanție că marile cunoștințe pe care le-a dobândit vor putea fi păstrate, că uneltirile altătorora la război vor fi zădărnice, că pacea va fi apărută.

Cele mai multe răspunsuri ale elevilor au fost juste, corect expuse, și au cuprins exemple potrivite, care au ilustrat afirmațiile făcute. Așa a răspuns, de exemplu, elevul Vasile Cizezan, care a vorbit despre ajutorul multilateral acordat țării noastre de către Uniunea Sovietică. El a arătat în ce constă ajutorul economic, ajutorul po-

litic și cel cultural; s-a oprit deosebit de mult asupra faptului că noi putem cunoaște și folosi experiența Uniunii Sovietice în construirea socialismului, înaintarea științei și artă a poporului sovietic, că unii dintre cei mai buni și mai săitori tineri din țara noastră studiază în cele mai mari centre ale culturii, cum sînt Moscova, Leningrad, Kiev etc.

Răspunsuri bine gândite a dat și elevul Gheorghe Munteanu. Vorbind despre libertățile politice de care se bucură poporul nostru, el a început prin a arăta falsele libertăți politice din timpul stăpînirii burghez-mosierilor, exemplificînd aceasta prin regimul stării de asediu, al cenzurii, prin înfrîngerea activității organizațiilor democratice și mai ales prin ilegalizarea Partidului Comunist din România. În convingerea, Gheorghe Munteanu a arătat largile libertăți politice de care se bucură masele de oameni ai muncii din țara noastră, a subliniat că și tineretului li se acordă asemenea libertăți, și a vorbit cu înfăptuire despre Uniunea Tineretului Muncitor, organizația revoluționară a tineretului din R.P.R.

Răspunsuri corecte și logice a dat și elevul Nicolae Paraschivescu. Vorbind despre sectorul socialist al economiei noastre, el a arătat că la baza formării și dezvoltării acestuia stă faptul că întreaga putere politică a trecut în mâinile clasei muncitoare, ceea ce a permis naționalizarea principalelor întreprinderi industriale, miniere, bancare, de transporturi și de asigurare. El a arătat că acest sector s-a dezvoltat și se dezvoltă continuu, că el este elementul nou și baza întregii economii naționale. În legătură cu această problemă, Nicolae Paraschivescu s-a referit și la relațiile de producție noi, socialiste și — decurgînd din acestea — la noua atitudine față de muncă, etc.

Dar dacă cei mai mulți dintre elevi au dovedit o bună pregătire și au dat răspunsuri corespunzătoare, examenul a scos la iveală și o serie de lipsuri în însușirea cunoștințelor. Au fost oțiva elevi — ca Lucian Bogorin, Valentin Popa și alții — care nu cunoșteau chiar unele probleme elementare. Astfel, elevul Duță n-a știut să facă deosebirea între Marea Adunare Na-

țională și Prezidiul Marii Adunări Naționale. Elevul Lucian Bogorin nu a putut explica de ce Justiția noastră este o justiție populară, iar elevul Valentin Popa a dovedit cunoștințe confuze cu privire la reforma agrară. Unii elevi nu cunoșteau sensul unor termeni pe care i-au folosit în răspunsurile lor.

În existența acestor lipsuri, o răspundere importantă o are însuși manualul de Constituție, care nu pornește de la o cunoaștere și o apreciere exactă a posibilităților de înțelegere ale elevilor din clasa a VII-a. Astfel, în manual există unele probleme mai greu de înțeles de către elevii din clasa a VII-a, probleme pe care acestuia fie că le-au învățat corect, dar în mod mecanic, fie că le-au înțeles greșit. Astfel de probleme s-au dovedit a fi noțiunea de „formațiune social-economică”, „baza economică a luptei de clasă” etc. De asemenea, ar trebui ca manualul să explice, fie direct în text, fie prin note de subsol, noțiunile mai grele, ca: sector, mica producție de mărfuri, conștiință, legalitate etc.

În sfințirea pregătirii elevilor pentru examenul de Constituție s-au folosit, încă din timpul anului, metode bune și variate. Astfel, au fost organizate ore de meditație și de consultații, s-au ținut scurte conferințe de informare politică asupra celor mai de seamă evenimente interne și internaționale, s-au organizat întîlniri și convorbiri cu fruntași în întrecerea socialistă din orășelul Sibiu. Aceste acțiuni au fost întreprinse de către conducerea școlii și de către profesora de Constituție, tovarășă M. Beju, care s-a străduit să dea elevilor o pregătire cât mai temeinică. Rezultatele dobîndite la examen, unde marea majoritate a elevilor au dat răspunsuri bune și foarte bune, a constituit o răsplătă îndreptătită a acestei munci.

A. PETRIC

Deosebit de mare este satisfacția pedagogului care constată că răspunsurile elevilor la examen, demonstrațiile lor dovedesc o bună pregătire. Tovarășă Georgeta Petrovici, profesoară de științe naturale și geografie la școala medie mixtă din Urzicești, nu a putut încerca însă o astfel de satisfacție la examenul de botanică al elevilor ei din clasa a VI-a „C”. Elevii nu au izbutit să expună cunoștințele după un plan, să dezvolte o anumită problemă.

Răspunsurile prea sumare date la întrebările din biletele trase au dovedit o foarte slabă cunoaștere a materialului de botanică cuprins în program și în manualul școlar. Mulți dintre elevi nu cunosc părțile principale ale florii, structura și funcțiile rădăcinii și ale frunzei, nu știu să distingă caracterelor principale ale plantelor după morfologia lor, nu cunosc felul cum se dezvoltă regnul vegetal în funcție de condițiile de viață, nu cunosc organele vegetative ale plantelor, metodele de cultivare, importanța economică a diferitelor plante de cultură. Unii elevi nu au putut să descrie bine nici plantele pe care părăsesc în cultură an de an, cum sînt ceapa, cartoful, mazărea etc., nu cunosc metodele noi folosite în agricultură pentru obținerea unor recolte sporite. De exemplu, elevul Visan Ionescu nu a știut să descrie nici ceapa spunînd mai întâi că are o rădăcină feroasă, apoi pivotantă, că floarea este de tipul 5. Eleva Luchian Ana, care a trebuit să vorbească despre rădăcina plantelor leguminoase, luînd ca țintă mazărea, nu a știut să descrie rădăcina mazărei, nu a știut că această rădăcină are proprietatea de a forma azotazi cu ajutorul bacteriilor. Elevul Pascal Teodor, care trebuia să dezvolte subiectul „Metodele de semănat”, nu a spus nici un cuvînt despre semănarea în rânduri încruciate, nici despre semănarea în cuburi dispuse în pătrat. Cerîndu-i-se să explice concret o metodă de semănat, el a arătat, cu o stîngăcie nepermisă pen-

tru un elev de clasa a VI-a, că „se seamănă după plug și se mai seamănă cînd se aruncă boabele pe cîmp și pe urmă se semănăm”.

Neputința acestor elevi de a expune sistematic o anumită problemă este determinată nu numai de volumul redus al cunoștințelor lor, ci și de calitatea scăzută a acestor cunoștințe, de lipsa de precizie, de superficialitatea cu care s-au însușit materia predată. Elevii nu se simt stăpîni pe cunoștințele lor. La cel mai mic semn de îndoaială la tovarășii profesore, ei sînt gata să afirme altceva, făcînd serioase greșeli. Chiar și atunci cînd nu sînt întreruși în nici un fel, pe lângă lacune, ei dovedesc numeroase confuzii. Mulți dintre ei, de pildă, confundă fructul cu rădăcina, cu ceea ce consumăm noi de la plante, confundă rădăcinile adventive cu cele secundare, confundă fenomenul respirației cu cel al consumului de bioxid de carbon și eliminarea oxigenului de către plantele verzi la lumină etc.

Nici unul dintre elevi, în răspunsurile date, nu a făcut vreo legătură cu practica, cu viața, nu a vorbit despre varietățile de plante cultivate în regiunea, raionul și localitatea respectivă, despre importanța economică a grîului, a porumbului, despre metodele noi folosite în țara noastră pentru sporirea recoltei. În general, răspunsurile elevilor au dovedit o totală lipsă de preocupare pentru legarea cunoștințelor de practică. Nu s-a ogîndit de loc în răspunsurile elevilor preocuparea profesorilor de a le dezvolta dorința de a deveni agricultori pricepuți, de a participa direct la lupta pentru obținerea unor recolte sporite.

Pregătirea elevilor clasei a VI-a „C” de la școala medie mixtă din Urzicești este necorespunzătoare cerințelor programului de învățămînt nu numai din punct de vedere teoretic, ci și practic. Deși se află situată în mijlocul celei mai bogate regiuni agricole din țară, această școală nu are teren experimental. Directorul școlii, împreună cu cele două profesoare care predau științele naturale, nu trebuiau să se resemneze după refuzul statului popular de a le acorda teren agri-

col în apropierea școlii. Activitatea pe parcela experimentală le-ar fi dat elevilor nu numai posibilitatea să-și formeze deprinderile practice agricole cerute de programa de învățămînt, deprinderi de care vor avea absolută nevoie în munca agricolă, ci i-ar fi ajutat să-și fixeze și să-și consolideze și cunoștințele însușite la lecție, le-ar fi trezit interesul și dragostea pentru această muncă.

Tovarășă Georgeta Petrovici trebuie să privească predarea științelor naturale în școală cu mai multă răspundere. Din proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii decurg pentru școală, cu deosebire pentru școala de 7 ani, sarcini deosebit de importante în legătură cu ridicarea nivelului științific al predării științelor naturale, în legătură cu înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi agricole. Școala trebuie să-și ajute pe elevii care vor munci în agricultură să aplice cu pricepere cunoștințele și metode științifice, să contribuie la dezvoltarea agriculturii în satele lor. În spre îndeplinirea acestor sarcini trebuie să-și îndrepte tovarășă Petrovici atenția. Ea motivează nivelul scăzut al pregătirii elevilor numai prin reaua lor voință față de învățatură. Este de a sine înțeles că o astfel de atitudine este greșită și dăunătoare.

Este necesar ca, în viitorul an școlar, întregul colectiv care lucrează la această clasă, împreună cu conducerea școlii, să găsească un sistem de măsuri juste și organizate, a căror urmărire cu perseverență să ducă la ridicarea nivelului general de pregătire a elevilor. Totodată, tovarășă Petrovici trebuie să fie mult mai exigentă atît față de cunoștințele elevilor, cît și față de propria sa pregătire. Faptul că la examen a întrerupt mereu elevii cu întrebări, transformînd examenul într-o lecție de verificare, că nu a sesizat o serie de confuzii făcute de elevi și că a apreciat greșit răspunsurile moră dintr-o dată că trebuie să depună serioase eforturi pentru desăvîrșirea sa atît din punct de vedere al specialității pe care o predă, cît și din punct de vedere pedagogic.

M. TUDOR

Învățăminte ale examenului

Elevii generali din clasa a X-a „B” au dovedit în general, la examenul de fizică, un nivel ridicat de cunoștințe, o înțelegere temeinică a problemelor studiate în timpul anului. În clasă sînt multe frunze la învățătură. La examenul de fizică numeroase elevi au primit notele 5 și 4.

La întrebările puse, elevii au răspuns multumitor, corect din punct de vedere științific, au știut să execute experiențele necesare. De exemplu, elevul Tipa Irina, care a trebuit să dezvolte tema „Inducția electromagnetică”, după ce a explicat în ce constă fenomenul de inducție electromagnetice, vrînd să aștepte practic diferite procedee prin care se pot obține curentii de inducție, a dovedit multă siguranță în minuirea aparatelor.

Multe experiențe au fost executate la examen cu pricepere și îndeminare datorită faptului că în timpul anului elevii au avut prilejul să execute practic multe lucrări cu aparatele de fizică. Experiențele demonstrate la examen — încărcarea unui electroscop prin inducție, încărcarea și descărcarea unui condensator etc. — au dovedit că elevii sînt înarmate cu o serie de cunoștințe și deprinderi practice.

Materia de fizică studiată de elevii clasei a X-a a fost în oarecare măsură grea și cantitativ multă. Datorită faptului că s-au făcut multe experiențe, elevii au învățat însă cu mult interes. De exemplu, la capitolul despre electricitate sau la capitolul despre fenomenele optice, unde s-au putut face multe experiențe, elevii nu au avut goluri în cunoștințe.

La capitolul referitor la structura atomului, însă, asimilarea cunoștințelor a întâmpinat mai multe greutăți, dat fiind că aci s-au putut folosi numai planșe și diapozitive.

Nivelul de pregătire al elevilor la examenul de fizică, notele bune pe care le-au primit cele mai multe dintre ele se datorează atît faptului că au muncit conștiincios și cu perseverență în timpul anului școlar, cît și faptului că în perioada de pregătire a examenelor au repetat sistematic materia. În cadrul recapitulării s-au făcut experiențe și s-au rezolvat probleme. Elevii au participat cu interes la orele de consultații, pentru a-și lămurii

problemele mai dificile. Deoarece în timpul anului au observat oarecare greutăți în înțelegerea de către elevi a cunoștințelor despre undele electromagnetice, la recapitulare am pus un accent deosebit pe aceste probleme. Recapitularea cunoștințelor despre oscilații și unde electromagnetice, precum și a celor despre structura atomului s-a făcut și pe bază de proiectii.

La acest examen, alături de elevii foarte bune, cu cunoștințe temeinice, s-au prezentat și oțiva elevi cu nivel scăzut. Va trebui să lupt pentru ca să nu mai existe în viitor o astfel de deosebire în pregătirea elevilor mele. Va trebui să mă ocup mai îndeaproape de elevii care întâmpină greutăți în însușirea cunoștințelor. Problema aceasta am urmărit-o, ce-i drept, și în anul care a trecut, dar nu cu destulă perseverență. Cred că, din acestor elevi posibilitatea să facă mai multe experiențe, vor reuși să le dezovertă interesul pentru studierea fizicii. Va trebui să lărgesc posibilitățile elevilor de a-și îmbogăți și consolida mai mult cunoștințele la capitele pentru care școala nu oferă destule posibilități. De exemplu, pentru înțelegerea unor probleme privitoare la structura atomului voi organiza vizite cu elevii în laboratoarele Facultății de fizico-matematică.

Sînt desigur numeroase alte căi pentru continuarea îmbunătățirii a muncii în școală. Voi căuta să le găsesc și să le folosesc în activitatea anului viitor.

ILEANA RIZESCU
profesoară la școala medie de fete nr. 15 din București

Examenul de sfîrșit de an și de maturitate sînt o mare sărbătoare pentru profesori și elevi. La școlile medii de 10 ani nr. 8 și nr. 12 din Capitală, clasele ornate cu flori dau un aspect festiv acestor examene, care constituie un odevărat bilanț al muncii desfășurate de-a lungul anului școlar.

În clisee: în fața comisiei examenului de maturitate, elevul Blaer Paul, utemist, vorbește despre „Acțiunile reciproce între curentii electrice și magnetici”.
Elevul Ivancenco Georgeta și Pandela Gabriela din clasa a V-a „C” la examenul de fizică.

Ce s-a realizat — ce mai rămîne de făcut

Zile pline de bucurii și emoții

La școala mixtă de 7 ani nr. 1 din orașul Botoșani examenul decurge într-o atmosferă de încredere și optimism. Sala în care se desfășoară examenele elevilor din clasa a VII-a este ornată cu covoraș, flori și lozinci mobilizatoare. La colțul naturii sînt expuse rezultatele activității practice a elevilor, la biologie. De asemenea, în clasă sînt expuse planșe de fizică și de chimie lucrate de elevi, oțiva care li atrage atenția tabelul „Sistemul periodic al lui D. I. Mendeleev” și tabloul reprezentînd mările și construcțiile ale comunismului din U.R.S.S. (canale, centrale și hidrocentrale electrice etc.). Majoritatea elevilor au obținut note bune la lucrarea scrisă de limba română. Printre lucrările izbitute se află și aceea a elevului Adam Vizitiu. Pornind de la caracterizarea epocii în care a trăit Vasile Alecsandri, elevul a făcut o analiză serioasă a operelor „Înțînă și Popela”, „Relieful figurile lui Popela”, „Pirlea și Lăcustă Vodă”, prin care autorul a criticat societatea timpului său.

Eleva Elisabeta Husac, fiică de fărâncător din satul Tulbureni, a dat dovadă de multă sîrguință la învățătură în timpul anului școlar și a cules la examene roadele așteptate. Peste cîteva zile termină școala. De mult ș-a ales profesurina. „Eu mă voi face muncitoare calificată la una din fabricile pe care regimul nostru le-a creat în orașul Botoșani”. Mai toți elevii vorbesc cu bucurie despre munca pe care o vor începe după terminarea școlii de 7 ani. În vorbele lor se vede grîul profesorilor pentru justa lor îndrumare.

EMIL ANTONOVICI

Examenul de sfîrșit de an școlar — și, în deosebi, cele de absolvire — arată cu o deosebită limpezime calitatea muncii pedagogului, succesele și lipsurile sale.

Lucrările scrise și răspunsurile date de elevii clasei a X-a de la școlile din Cluj la examenele de limba și literatura română au confirmat serioasa pregătire profesională și alășamentul față de școala care caracterizează pe mulți dintre profesorii lor. Lucrările scrise au dovedit că elevii au cunoștințe precise și temeinice din întreaga materie a clasei a X-a. Aproape în fiecare clasă elevii au ales în egală măsură unul dintre cele trei subiecte trimise de Ministerul Învățămîntului, fără să arate vreo preferință vădită pentru unul din ele, fără să dea dovadă că ar cunoaște numai o anumită etapă a literaturii noastre din secolul al XX-lea. Toate aceste subiecte — de altfel bine fortate și frumuse — au fost tratate de majoritatea elevilor cu pricepere și discernămint.

Ceea ce caracterizează răspunsurile scrise, ca și cele orale ale elevilor școlilor medii din Cluj din anul acesta este cunoașterea în adîncime a fiecărei opere literare studiate, ca și priceperea de a analiza o operă literară, de a reliefa tema și ideea, de a-i caracteriza personajele și de a scoate în evidență importanța ei în educarea maselor, care constituie socialismul în patria noastră. Spre deosebire de examenele din anii trecuți, elevii clasei a X-a nu s-au mai mîngînit la afirmatii generale, nu au mai înținat răspunsurile lor într-o avalanșă de fraze lipsite de conținut. Tratarea fiecărei probleme, în scris sau oral, a fost conștientă, strict în jurul subiectului, expusă într-o înălțare logică și argumentată.

Răspunsurile unor elevi de la școala medie de băieți nr. 6 sau de la școala medie de fete nr. 2 și 9 au putut fi citite în întregime, pentru că nu conțin nimic care ar putea să le scadă valoarea. Pornind de la conținutul operelor, de la tematica ei, leagă de frământările și năzuințele poporului, elevii au caracterizat, în lucrarea scrisă, fie personajul Vitoria Lipan, din romanul „Baltagul” de M. Sadoveanu, fie drama „Bălcescu” a lui Camil Petrescu cu realitate pricepere, reliefind acțiunile semnificative ale eroilor, legînd în mod just evenimentele prezentate în opera literară de realitatea socială. La oral, răspunsurile s-au caracterizat printr-o prezentare succintă dar încheată, dovedind siguranța elevilor, înțelegerea clară a diferitelor etape din dezvoltarea literaturii noastre. În anii trecuți, elevii mai făceau multe confuzii, aveau lipsuri în ceea ce privește înțelegerea condițiilor istorice, economice,

politice și sociale în care apărea o operă literară; acum, greșeli de acest fel mai sînt doar una, două pe clasă, iar cunoștințele de istorie nu mai apar rupte de analiza opere literare, ci, de desprînd din argumentarea valorii ei, din caracterizarea pe care i-o fac.

Un alt fapt îmbucurător îl constituie și grîia pentru formularea corectă a ideilor, pentru respectarea ortografiei. Nu am lăsat în lucrările scrise — decît doar la puținii elevi notați cu 2 — greșeli de ortografie, ceea ce este remarcabil, deoarece în anii trecuți aceste greșeli îmbrăcau scrierile elevilor — chiar al celor mai bine pregătiti.

Dar — există totuși și un „dar” — examenele au dat profesorilor — pe lângă bucuria de a trece în revistă o serie de rezultate pozitive ale muncii lor — și oțiva: de a trage o serie de învățăminte pentru ceea ce au de făcut de acum înainte. Rezultatele bune obținute acum pot fi desăvîrșite: de aceea vom scoate în relief câteva lipsuri care, pe baza cunoașterii cauzelor ce le-au determinat, pot fi ușor remediate.

As începe cu observația că, dintre cele patru clase a X-a la examenele cărora am asistat, cele mai slabe rezultate le-au dat elevii care au schimbat în ultimii ani cel puțin 3 profesori, dacă nu 4 sau chiar 5, iar cele mai frumoase răspunsuri le-am găsit, de pildă, la școala medie de fete nr. 2, unde elevii clasei a X-a „A” aveau de trei ani aceeași profesoară. Mai mult, unele dintre ele erau elevii tovarășei A. Ciobanu încă din clasa a VI-a. Împreună și concentrarea expunerii, siguranța cunoștințelor erau rodul unei îndrumări permanente și unice, al unei seriozități în muncă și al unei grîii pentru expunerea concisă și clară care au influențat pe elevii încă de la o vîrstă foarte fragedă.

Trecînd la lipsurile care s-au manifestat în cunoștințele elevilor, nu putem lăsa la o parte pe acelea care se datoresc, ca și în anii precedenți, unei concepții greșite a profesorului de limba și literatura română. Elevii au obținut rezultate bune la literatură, însă nu se poate spune același lucru despre cealaltă disciplină: limba română. Nici în anul acesta examenele nu au reușit să arate decît în mică măsură că studiul gramaticii ar urmări dezvoltarea gândirii logice a elevilor, că

iar ajuta să pătrundă mai bine măiestria artistică a scriitorului. Analizele gramaticale au fost sumare și simpliste la majoritatea școlilor. De pildă, analiza morfologică a unei fraze din „Harap Alb” de I. Creangă a sunat astfel: cînd e conjuncție de timp (1), pe e prepoziție, aproape e adverb, de e artical posesiv (1?); miezul e substantiv masculin articular (1), nopții e substantiv feminin articular.

Însă atît alegerea textelor pentru biletele-anexă — traduceri cu construcții nefirești limbii române, sau chiar fragmente din operele scriitorilor noștri clasici care puneau elevilor probleme de ne rezolvat — cît și felul cum erau lăsați elevii să analizeze mecanic, cu întrebări puse „în vînt”, dovedesc că al treilea subiect pentru examenul oral — subiectul de limba română — nu a constituit pentru unii profesori o preocupare serioasă. Este adevărat că numărul mic de ore repartizat studiului gramaticii în clasele VIII-X nu permite o aprofundare a problemelor spinoase ale acestei discipline — ceea ce nici n-ar fi necesar — dar de mult mai mare folos ar fi fost să se urmărească legarea problemelor de gramatică — chiar la examenul final — de principalele norme de exprimare corectă sau de lămurirea unor mijloace artistice folosite de scriitorii pentru redarea conținutului.

Această din urmă problemă, preocuparea pentru mijloacele artistice întrebunțate de marii noștri scriitori în opera lor, continuă să fie încă puțin vizibilă în răspunsurile elevilor. Încercări timide au făcut în acest sens elevii de la școala medie de fete nr. 9, care s-au strădui să scoată în evidență arta folosirii diferitelor moduri de expunere: naratiunea, descrierea, dialogul, sau diversele mijloace folosite de scriitorii pentru a caracteriza personajele din operele lor. Despre particularitățile artistice ale stilului scriitorilor prezentați n-a vorbit aproape nici un elev, deși ar fi fost atîtea de spus la analiza operelor maestrului M. Sadoveanu, a creațiilor poezilor noștri de după 23 August 1944 etc. Spre această problemă trebuie să-și îndrepte profesorii de limba română atenția în viitorul an școlar, chiar la orele de limba română. Dar lipsa cea mai mare, care trebuie să dea cel mai mult de gîndit profesorilor de limba română, o

constituie în special greșelile pe care le fac elevii în exprimare.

Desigur că, spre deosebire de anii trecuți, școlile au realizat astăzi un progres simțitor în această privință: totuși, au mai rămas încă deficiențe supărătoare. Elevii — deși absolvenți ai clasei a X-a — mai folosesc în vorbire și chiar în scris expresii ca: aici (adică în opera respectivă) vedem; aici avem — expresii care nu pot fi înțelese nici la clasa a VII-a.

Elevii mai au încă sîngăcii în folosirea unor cuvinte noi, auzite la lecție sau dinocute din lectură lor, deoarece nu le cunosc sensul decît aproximativ. Astfel, un elev de la școala medie de băieți nr. 6 spune: „simbolizînd căută refugiu din realitate în exotic”; o elevă de la școala medie de fete nr. 9 scrie: „arta portretizării e un instrument pe care Sadoveanu îl poartă în mină cu multă siguranță, îl folosește cu multă dibăcie, e un adevărat factor care contribuie la mărirea valorii opereii lui”. Alții folosesc greșit cuvinte uzuale. De pildă, un elev scrie: „Vitoria Lipan reprezintă chipul femeii de la țară înglobată în treburile gospodăriei”; același elev scrie, tot despre Vitoria Lipan, că are „credință în superstiții”. Structura greoaie a frazelor, abundența propozițiilor atributive, repetarea supărătoare a pronumelui relativ care sînt lipsuri ce trebuie să dea de gîndit profesorilor.

De asemenea, punctuația constituie încă pentru mulți din elevii noștri o problemă nereșolvată. Chiar dacă elevii scriu fără nici o greșală de ortografie, găsesc rareori o lucrare scrisă în care elevii să nu-i fi scăpat virgula între subiect și predicat — mai ales dacă între aceste două părți este intercalată o apozitie sau o construcție participială — între substantiv și atributul adjectival etc. Dacă într-un an de zile s-au făcut progrese atît de frumoase în ceea ce privește ortografia, sîntem îndreptățiți să oțdem că și problema punctuației — luată serios în mină de tovarășii profesori — nu va mai fi la sfîrșitul anului viitor „o problemă”.

Poate că aceste observații în jurul examenelor de limba și literatura română ale elevilor clasei a X-a de la școlile din Cluj să nu fie asemănătoare cu cele de la școlile din restul țării. Totuși, ele dovedesc că putem merge și că mergem cu pași siguri, cu fiecare an ce trece, spre realizări din ce în ce mai frumoase, spre un nivel din ce în ce mai ridicat al predării.

C. G. CHIOȘA

Raport asupra muncii unui an

În sălile Facultății de medicină generală a Institutului medico-farmacologic din București forfota este cea obișnuită, numai că ea nu e însoțită de larma zgolbie și tinerească din timpul anului școlar. Sînt examene — și studenții au parcă o linută mai oficială, mai serioasă. Cei din primii ani, în special cei din anul I, sînt sfioși; cei mai vîrstnici sînt preocupați, adînciți în gîndire.

Nici aspectul sălilor în care se țin examenele nu e cel obișnuit. Sobru pavoazăte, ele au un aspect solemn, sărbătoros și impunător.

În fața acestor săli, grupele de studenți așteaptă în liniște intrarea la examenul de fiziologie de histologie sau de farmacologie, pentru a raporta profesorilor lor că munca de un an nu a fost zădărnice și că cele predate de ei au fost temeinic însușite.

Să intrăm împreună cu grupa 48 din anul I al Facultății de medicină generală la examenul de fizică medicală. Studenții prezintă cartelele de student și trag fiecare biletul de examen. În liniște își scrișează punctele expunerii și apoi vin să răspundă.

Iată pe studenta Filip Florina. Mai ieri a fost elevă la școala medie tehnică sanitară. Inteligentă și disciplinată, a învățat cu multă sîrguință și a obținut diploma de merit. A susținut la admiterea în facultate, discuțiile științifice, obținînd calificarea maximă.

Acum, subiectele pe care trebuie să le expună sînt: Sistemele coloidale; exemple de colorizări naturale și artificiale; întrebunțarea lor în medicină. — Razele Röntgen. — Forțe, unități; dinamometrie medicală. Cu claritate și precizie, Filip Florina își deapănă firul gîndirii. La sfîrșit, întrebările suplimentare verifică odată mai mult că i se cuvine calificativul „foarte bine”.

Urmează apoi studenta Bălan Rodica, care obține același calificativ.

Rînd pe rînd, studenții se perindă în fața examenelor. Cei mai mulți s-au pregătit cu seriozitate. Cite unul mai sovăie — fie de emoție, fie din cauza unor lacune în cunoștințe. Dar toți au în ochi acea scîlpire a omului care se apropie de celata științei.

Rarele cazuri ale studenților care se prezintă insuficient pregătiți nu pot umbri acest tablou reconfortant al unei studenții de tip nou, conștientă de sarcinile ei vitoare și cu simț de răspundere în fața obligațiilor pe care o are, de a învăța cît mai bine, folosind din plin mijloacele ce i-au fost puse la dispoziție în acest scop.

Mai există însă la Institutul medico-farmacologic din București o serie de lipsuri care ies limpede în evidență cu prilejul examenelor. Studenții — și nu numai cei slab pregătiti — au unele noțiuni confuze. Ele corespund pasajelor care la curs, la lucrări, la stagii le-au fost expuse cu superficialitate. Aceasta se datorează nivelului scăzut pe care-l mai au încă unele lecții. Lecțiile — ca și activitatea practică — trebuie pregătite cu grijă și prezentate în colectivele de catedră, pentru a fi îmbunătățite. Aceasta însă nu este posibil fără o ambianță favorabilă luptei de opinii și criticii, începînd chiar de la nivelul catedrelor. Decanatele și rectoratul nu și-au îndeplinit întotdeauna sarcinile privitoare la controlul cursurilor, la organizarea unor analize care să ajute catedrele în munca lor de ridicare a calității lecțiilor și a capacității cadrelor didactice.

O altă lipsă care se face vădită cu deosebire acum este faptul că pentru numeroase discipline nu s-au redactat încă manuale sau cursuri, ori s-au redactat manuale prea voluminoase, în disproporție cu numărul de ore repartizate prin planul de învățămînt. De asemenea, unele cursuri aparute privesc numai o parte a materiei, sau le-au fost date studentilor prea trîziu. Așa, de exemplu, cursul de parazitologie a apărut de curînd, spre sfîrșitul sesiunii de examene, iar cursul de clinică medicală este aslatat să însă de sub tipul de doi ani. Studenții continuă să învețe la aceste discipline — ca și la altele — după notițele pe care și le iau la curs, notițe care de cele mai multe ori nu conțin tot ceea ce este important, sau înfățișează eronat unele legi, date, nume sau schițe.

Este de datoria conducerii Institutului medico-farmacologic din București să soluționeze grabnic aceste lipsuri, astfel încît în viitor studenții să nu întîmpine nici o piedică în însușirea cîit mai temeinică a materiilor care li se predau.

Într-o școală cu limba de predare germană

În clasa a V-a „C” a școlii de 7 ani cu limba de predare germană din București se da examenul oral la limba română. Elevii vorbesc corect. De asemenea, posedă un vocabular bogat și colorat.

Sigură de sine, eleva Eva Luilte recită deosebit de expresiv poezia lui Eminescu „Ce te legeni codrule?” Margareta Voil trebuie să expună doar conținutul poemului „Lăzăr de la Rusca” de Dan Deșliu. Totuși ea ilustrează povestirea poemului prin numeroase citate.

Helga Pilăner povestește schița „Viziul” de Caragiale. Ea face o comparație între educația burgheză de odinvară și spiritual în care sînt educați astăzi copiii oamenilor muncii. Peter Fleher povestește și analizează basmul „Punșuța cu doi bani” de Creangă, exprimînd just faptul că acest basm surprinde nădeidea poporului în triumful cauzei sale drepte.

La gramatică, elevii dau dovadă de aceeași temeinică pregătire. Ei cunosc bine definițiile și știu să aplice just regulile în practică la analizele

Problemele muncii sindicale

Organele sindicale contribuie la intarirea colaborarii dintre scoala si familie

Pentru terminarea la timp a constructiilor scolare

Secția de învățămînt a regiunii Oradea desfășoară, sub îndrumarea Comitetului regional P.M.R. și cu sprijinul statului popular, o muncă susținută pentru terminarea la timp a construcțiilor școlare și reparațiilor prevăzute în plan pentru anul acesta. Astfel, pentru construcțiile efectuate din fondurile reparative de Ministerul Învățămîntului s-a început încă din timpul iernii întocmirea planurilor și a devizelor, au fost obținute avize legale și s-au încheiat contracte cu trustul regional de construcții locale.

Datorită măsurilor luate de secția regională de învățămînt și muncii stăruitoare pe care o desfășoară secțiile de învățămînt raionale, în deosebi cele din Aleșd, Oradea și Salonta unele construcții, ca de pildă celea din comunele Inan, Gurulung etc. se apropie de sfîrșit.

În regiunea Oradea se acordă o mare atenție și reparațiilor generale ale clădirilor școlare, pentru care Ministerul Învățămîntului a alocat aproape 600.000 lei. Ținîndu-se seama de nevoile imediate ale școlilor, s-au prevăzut reparații generale la școlile din comunele Brata, Roșia-Ponița, Marghița, la școala medie din Beiuș, precum și la casa de copii din Beiuș și la casa pionierilor din orașul Oradea.

Numerosi directori ai școlilor din regiune muncesc cu stăruință pentru pregătirea localurilor școlare, folosind cu precizie posibilitățile locale. Astfel lucrează tovarășul Neguță Ion, directorul școlii din comuna Brata. Deși s-au primit fonduri numai pentru reparația a patru săli de clasă, în această comună se amenajează acum, cu mijloace locale, 7 săli de clasă. Sprijinite de țărani muncitori din sat, în frunte cu membrii de partid, cadrele didactice de la această școală au transportat din pădure și au fasonat materialul lemnos, au asigurat pietrisul, varul și o parte din cărămida necesară construcției.

Lucrări de întreținere la cultura porumbului

În această perioadă, cadrele didactice din școlile sătești trebuie să răspundă în rîndurile țărănimii muncitoare metodele agro-tehnice înaintate de întreținere a culturilor — prășitul, plivitul, combaterea dăunătorilor.

Prima lucrare care se aplică la cultura porumbului, atunci cînd solul formează scoarță în urma ploilor, este grăpătul. Grăpătul culturii se poate aplica alt înaintea de semănat, cît și după semănat, pînă cînd plantele au 4 frunze.

Grăpătul se aplică perpendicular pe rîndurile de porumb. Scopul principal al acestei lucrări de întreținere este spargerea scoarței sau crustei de la suprafața solului, pentru a se împiedica pierderea apei din sol și în vederea distrugerii buruienilor care răsăr în această perioadă.

Principala lucrare de întreținere care se aplică la cultura porumbului este prășitul. Scopul principal al acestei lucrări este în primul rînd combaterea buruienilor și afînarea solului în regiunile umede, precum și împiedicarea pierderii apei și combaterea buruienilor în regiunile de stepă și silvostepă mai secetoase.

Prășilele se execută manual, cu sapa, sau mecanic, cu prășitoare mecanică cu tracțiune animală sau extirpatoare trase de tractor.

Numărul prășirilor obligatorii la cultura porumbului în vederea obținerii unei recolte bune este de minimum 3. Prima prășire se efectuează după ultimul grăpăt — deci după ce porumbul și-a format 4 frunze — în condițiile cînd solul a prins crusta sau a fost inundat de buruieni. A doua și a treia prășire se efectuează la intervale de 2-3 săptămîni. A doua prășire se aplică atunci cînd plantele au o înălțime de 15-20 cm, iar a treia prășire atunci cînd plantele au 50-60 cm.

comuna Haieș, Bartolos Alexandru, din comuna Tinca etc.

Cu toate rezultatele bune obținute pînă acum, secțiile de învățămînt ale raioanelor din regiunea Oradea, împreună cu directorii de școli trebuie să-și intensifice eforturile pentru terminarea la timp a construcțiilor și reparațiilor școlare, întrucît nu peste tot munca se desfășoară în condiții bune. Este suficient să arătăm că în orașul Oradea s-au oprit lucrările de construcție a unui local de școală, pentru că planurile și devizele aprobate definitiv nu au fost predate T.R.C.L.-ului-Oradea.

Ațiuni mai energice trebuie să întreprindă și secția de învățămînt a raionului Marghița, pentru terminarea reparațiilor de la școala cu limba de predare maghiară din comuna Marghița, care sînt înzdrăzite.

Directorii școlilor din regiune trebuie să acorde o mare atenție reparațiilor curente. În lunile iulie și august, cînd toate șantierurile sînt în plină activitate, școlile nu vor mai putea să-și asigure materialele necesare și să facă angajări de lucrări. De aceea toate acestea trebuie făcute din vreme.

Secțiile de învățămînt raionale au datoria să arate directorilor de școli ce măsuri trebuie luate cu privire la reparațiile școlare și mai ales, să controleze dacă școlile știu ce fonduri le sînt prevăzute în bugetele statului popular, dacă au început procurarea materialelor și reparațiilor și cum se execută aceste reparații.

Experiența anului școlar trecut arată că în unele comune fondurile alocate pentru reparațiile curente au rămas nechețuite, de oarecî nu s-au făcut toate reparațiile necesare din vina unor directori de școli care s-au dezinteresat de această problemă. Secțiile de învățămînt raionale n-au ajutat nici ele întotdeauna pe directori în rezolvarea sarcinilor cu privire la reparații.

O problemă care a scăpat secțiilor de învățămînt raionale, dar și secțiilor de învățămînt regionale este aceea a construcțiilor de școli prin autolumpunere.

Secția de învățămînt a regiunii Oradea are toate condițiile, pentru ca împreună cu secțiile de învățămînt raionale și directorii de școli să asigure terminarea la timp a reparațiilor și construcțiilor de școli. Este necesar numai să se lucreze cu trageră de inimă, cu precizie și operativitate.

ION DUMITRU

Prima prășire se execută mai adînc, iar prășilele următoare mai puțin adînc, deoarece există pericolul tăierii rădăcinilor care se dezvoltă aproape de suprafața solului.

La culturile semănate în cuburi dispuse în pătrat, prășitul se efectuează mecanizat, aplicîndu-se ori de cite ori este nevoie, adică ori de cite ori terenul formează crustă în urma ploilor sau este inundat de buruieni. Numărul prășirilor poate să fie în aceste condiții de 4 pînă la 5. Recoltele obținute astfel sînt incomparabil mai mari decît la culturile prășite normal, de 2-3 ori.

O altă lucrare foarte importantă pentru cultura porumbului este răritul. Răritul se efectuează parțial la prima prășire — cînd se lasă la cuib cite două plante bine dezvoltate — și definitiv la prășirea a doua, cînd se lasă la cuib o singură plantă, cea mai vi-guroasă și mai bine dezvoltată.

O lucrare de întreținere care se aplică la prășirea a treia este deobicei copilitul — adică distrugerea lăstarilor care apar la baza tulpinei. În cazul cînd lăstarii nu sînt ruși, o bună parte din apa și hrana necesare formării boabelor este cheltuită în mod inutil, acest lucru ducînd la micșorarea recoltei. Copilitul trebuie executat înainte de apariția moulului porumbului.

Experiența gospodăriilor agricole colective, a gospodăriilor agricole de stat și a țărănilor cu gospodărie individuală din țara noastră a arătat că în mod obișnuit se poate obține fără nici un fel de greutate, pe lucrări aplicate la timp, o recoltă minimă de 2000 de kg. boabe de porumb la ha.

ION EFTIMIE conferențiar universitar la Institutul Agronomic „N. Bălcescu” din București.

Folosind bogata experiență sovietică precum și experiența lor proprie, numeroase organizații ale sindicatelor muncitorilor din învățămînt din țara noastră și-au îndreptat în mod deosebit atenția asupra propagandei pedagogice în rîndurile părinților. În scopul întăririi colaborării dintre școală și familie.

Una din formele cele mai răspîndite ale propagandei pedagogice în rîndurile părinților o constituie conferințele cu teme pedagogice. Comitele sindicale ale muncitorilor din învățămînt din raioanele Lenin și Stalin din Capitală, din raioanele Caransebeș, Roman, Sibiu etc. au mobilizat și au ajutat grupele sindicale să organizeze conferințe privind rolul familiei în educarea și instruirea copiilor, au organizat e înseși astfel de conferințe, ilustrate cu exemple concrete din activitatea educativă a școlilor și a părinților din raioanele respective.

Numeroase comitee sindicale au recomandat părinților cărți de literatură pedagogică. Astfel, la cluburile muncitorilor din învățămînt din orașele București și Sibiu s-au organizat expoziții și standuri de cărți cu tema „Cartea pentru părinți”. De o deosebită popularitate s-au bucurat „serile de literatură pedagogică” organizate de comisia culturală a comitetului sindical raional Stalin din București.

O altă formă a propagandei pedagogice în rîndul părinților o constituie lectoratele pentru părinți. Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Gura-Humorului, de exemplu, în colaborare cu secția de învățămînt, a organizat

zat în toate școlile din oraș lectorate pentru părinții elevilor.

La școala de 7 ani nr. 5 și nr. 17, ca și la școala medie nr. 3 din Timisoara, lectoratele au contribuit la înfăptuirea multora din lipsurile existente în educarea elevilor, au întărit colaborarea dintre școală și familie. La aceste lectorate, pe lângă referatele prezentate de cadrele didactice au fost expuse și unele referate ale părinților, care au împărtășit experiența lor în munca de educare a copiilor. De pildă la lectoratul de pe lângă școala elementară nr. 17, părinții elevilor au prezentat referate cu următoarele teme: „Cum organizez regimul de viață al copilului”, „Exigența și atitudinea pe care o am față de abaterile disciplinare ale copilului”, „Cum îmi ajut copilul în pregătirea și rezolvarea independentă a temelor date acasă” etc.

În perioada de pregătire a examenelor, organele sindicale de la școlile de 7 ani din comuna Dealul Frumos, de la Curtea de Argeș, de la școala medie cu limba de predare română și de la secția cu limba de predare germană din orașul Agnita au ajutat pe directori în organizarea unor sesiuni și consilii pentru părinți, la care s-a analizat situația la învățatură a elevilor și s-au luat măsuri comune pentru asigurarea încheierii cu succes a anului școlar.

Dacă pentru majoritatea organelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt, problema colaborării dintre școală și familie a constituit o preocupare serioasă, mai sînt unele comitee sindicale care

subapreciază această activitate importantă, desfășurînd o muncă formală. Astfel, unele comitee și referate prezentate la lectoratele pentru părinți sînt teoretice, rupte de viață și de munca școlii. Unele organe sindicale nu se preocupă de antrenarea comitetelor de părinți la diferite acțiuni ale școlii și nu îndrumă munca acestora. De asemenea se dă prea puțină atenție muncii individuale cu părinții.

Este necesar să se ia măsuri pentru lichidarea acestor lipsuri. De asemenea trebuie îmbunătățite și lărgite formele actuale ale muncii cu părinții. În școli, în cluburi, la colturile roșii, se pot organiza expoziții cu cele mai bune caete ale elevilor, se poate afișa lista notelor obținute la învățatură și a putare, se pot pune lucrări de creație ale elevilor și material didactic confecționat de părinți sau cu ajutorul lor, forme de activitate care vor duce la stringerea legăturii dintre școală și familie.

Organizînd o temeinică muncă de propagandă pedagogică în mijlocul părinților, lupînd pentru atragerea fiecăruia din ei la o colaborare activă cu învățătorii și profesorii, organele sindicale ale muncitorilor din învățămînt trebuie să aducă o contribuție însemnată la întărirea necentenită a legăturii dintre școală și familie.

G.H. GUTA activist al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

Pregătiri pentru vacanță

Dumitru Bejan activist al C.C. al U.T.M.

În regimul de democrație populară, datorită grijii părinților a Partidului Muncitoresc Român și a Guvernului R.P.R., tineretul patriei noastre se bucură de largi posibilități pentru a învăța și a se înarma cu temeinice cunoștințe. Cu aceeași grijă cu care se ocupă de pregătirea tinerii generații pentru viitoarea sa activitate în producție, partidul și statul nostru se îngrijește să creeze copiii și tineretulul condiții din ce în ce mai bune de viață, de dezvoltare.

În fiecare an, vacanța de vară aduce mari bucurii tineretului școlar din țara noastră. Sub îndrumarea organizațiilor de partid, organelor de învățămînt, organizațiilor tineretului Muncitor și organelor sindicale se îngrijește cu mult interes de pregătirea și organizarea vacanței de vară a elevilor.

Anul acesta, prin grija partidului și a guvernului, un mare număr de elevi își vor petrece vacanța de vară în tabere locale sau în taberele de la munte și de la mare. În strînsă colaborare cu pedagogii, organizațiile U.T.M. din școli au luat din timp măsuri pentru ca anul acesta toți elevii din învățămîntul mediu să fie cuprinși în formele activității organizate ale vacanței. Toți elevii care nu vor pleca în taberele centrale și regionale vor participa la activitatea taberelor locale ce se organizează pe lângă fiecare școală.

Multe organizații U.T.M. și conduceri de școli medii s-au îngrijit de pregătirea și organizarea vacanței de vară încă din prima jumătate a lunii aprilie. De pildă, comiteele organizațiilor U.T.M. și consiliile pedagogice ale școlii medii de băieți „I. L. Caragiale” și ale școlii medii de fete nr. 8 din București au luat inițiativa înființării unei tabere orașenești pentru elevii din raionul Stalin. Secția de învățămînt raională și comitetul U.T.M. al raionului au sprijinit această inițiativă, dînd îndrumări concrete asupra felului cum să se desfășoare pregătirea pentru organizarea taberei orașenești.

Numerosi elevi care au aflat despre înființarea taberei au adus sugestii și propuneri pentru întocmirea unui bogat program pe timpul vacanței. Astfel, planul întocmit de organizatorii taberei s-a îmbogățit mult, prevăzînd acțiuni deosebit de interesante. De pildă, pentru ca elevii să cunoască aspecte din viața tineretului din alte țări, și pe această cale să se întărească prietenia lor cu tinerii țării noastre, în tabără se va organiza, odată la două săptămîni, „ora prieteniei”. Această oră va da elevilor prilejul să asculte expuneri despre viața și tradițiile altor popoare, să facă lecturi din opere literare, să învețe cîntece și dansuri, să organizeze excursii pe hartă, să trimită scrisori unor tineri din alte țări, să pregătească daruri pentru Festivalul de la Varșovia.

Pentru lărgirea orizontului elevilor se va organiza un ciclu de conferințe asupra luptei sovietice în legătura cu statornicia unor relații mai stabile între U.R.S.S. și Republica Federală în domeniul comerțului, precum și în legătura cu întreținerea unor legături științifice, culturale și tehnice, legături care au vechi tradiții.

Nota din 7 iunie a guvernului sovietic vine astfel în întîmpinarea năzuințelor maselor largi ale populației vest-germane și ale întregului popor german care dorește în mod sincer normalizarea relațiilor între U.R.S.S. și Republica Federală Germană.

Forțele agresive erezesc însă planuri care au drept scop să opună Uniunea Sovietică și Germania occidentală și să împiedice îmbunătățirea relațiilor dintre ele. Planurile acestor forțe agresive urmăresc dezlănțuirea unui nou război. Poporul german nu poate să nu înțea seama că un asemenea război ar transforma în mod inevitabil teritoriul Germaniei într-un cîmp de luptă și de distrugere și ar fi, în ceea ce privește consecințele lui, mai crud și mai pustitor decît toate războaiele de pînă acum.

Este limpede că propunerea guvernului sovietic în legătura cu normalizarea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană nu este pe placul cercurilor agresive în frunte cu cele din S.U.A. Tonul comentariilor presei americane în legătura cu nota guvernului sovietic arată că această notă a slăbit neliniște și o atitudine negativă în cercurile oficiale de la Washington.

La Londra, nota sovietică, după cum relatează agenția France Presse, „a stîrnit o mare derută” însoțită de oarecare neliniște.

Oamenii iubitori de pace își dau bine seama că cei care scotează să tragă profituri de pe urma împingerii Germaniei occidentale pe calea războiului n-au nimic de așteptat de la normalizarea relațiilor între U.R.S.S. și Republica Federală. Poporul german și toate popoarele europene știu însă să aprecieze la justa ei valoare nota guvernului sovietic, ca o nouă inițiativă în favoarea păcii și securității în Europa și în lumea întreagă.

O mare însemnată are propunerea guvernului sovietic în legătura cu statornicia unor relații mai stabile între U.R.S.S. și Republica Federală Germană în domeniul comerțului, precum și în legătura cu întreținerea unor legături științifice, culturale și tehnice, legături care au vechi tradiții.

Nota din 7 iunie a guvernului sovietic vine astfel în întîmpinarea năzuințelor maselor largi ale populației vest-germane și ale întregului popor german care dorește în mod sincer normalizarea relațiilor între U.R.S.S. și Republica Federală Germană.

Forțele agresive erezesc însă planuri care au drept scop să opună Uniunea Sovietică și Germania occidentală și să împiedice îmbunătățirea relațiilor dintre ele. Planurile acestor forțe agresive urmăresc dezlănțuirea unui nou război. Poporul german nu poate să nu înțea seama că un asemenea război ar transforma în mod inevitabil teritoriul Germaniei într-un cîmp de luptă și de distrugere și ar fi, în ceea ce privește consecințele lui, mai crud și mai pustitor decît toate războaiele de pînă acum.

Este limpede că propunerea guvernului sovietic în legătura cu normalizarea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană nu este pe placul cercurilor agresive în frunte cu cele din S.U.A. Tonul comentariilor presei americane în legătura cu nota guvernului sovietic arată că această notă a slăbit neliniște și o atitudine negativă în cercurile oficiale de la Washington.

La Londra, nota sovietică, după cum relatează agenția France Presse, „a stîrnit o mare derută” însoțită de oarecare neliniște.

Oamenii iubitori de pace își dau bine seama că cei care scotează să tragă profituri de pe urma împingerii Germaniei occidentale pe calea războiului n-au nimic de așteptat de la normalizarea relațiilor între U.R.S.S. și Republica Federală. Poporul german și toate popoarele europene știu însă să aprecieze la justa ei valoare nota guvernului sovietic, ca o nouă inițiativă în favoarea păcii și securității în Europa și în lumea întreagă.

ceasta să fie plăcute, interesante și pline de învățămînt pentru elevi.

Ar fi necesar ca astfel de tabere să se înființeze în toate localitățile din țară unde sînt școli medii de 10 ani, pedagogice, tehnice și profesionale. Sprijinindu-se pe organizațiile U.T.M., conducerea școlilor trebuie să procedeze de pe acum la stabilirea localității pentru tabără. Sînt necesare cîteva săli de clasă pentru activități în cercuri, bibliotecă, sală de lectură, o sală de sport, terenuri de sport etc. Trebuie luate apoi măsuri pentru amenajarea și înzestrarea taberelor cu tot ce este necesar. Colectivul de elevi și, în primul rînd, organizațiile U.T.M. pe clase trebuie să fie antrenate la amenajarea terenurilor de volei, baschet, fotbal, precum și a creării condițiilor în vederea trecerii probelor G.M.A.

În tabără se va organiza o brigadă artistică, care va da spectacole cu programe speciale în fabrici și la sat.

Consiliul de conducere al taberei, cu ajutorul unui activ creat pe lângă bibliotecă, va duce o largă acțiune de popularizare a cărții. Se vor organiza în acest scop recenzii pentru prezentarea ultimelor noutăți literare și științifice, înțîniri cu scriitorii. De asemenea, se vor organiza cit mai des procese literare, care stîrnesc mult interes în rîndurile elevilor. Vor avea loc sezoanel, serate literare etc. În planul activității taberei s-a prevăzut organizarea unui carnaval la care elevii se vor prezenta în costumele celor mai de seamă eroi ai literaturii noastre clasice și al literaturii universale. În tabără se vor viziona filme, vor avea loc concerte, se vor organiza vizite la expoziții și muzee.

Membrii taberei vor participa la acțiuni de folos patriotic: vor amenaja parcul de lângă școală, vor contribui la stringerea recoltei în gospodăriile agricole colective și de stat din jurul orașului, vor sprijini măsurile de pregătire a deschiderii noului an școlar.

În tabără vor funcționa cercuri de aer și năvo-modele, un cerc de mecanică, un cerc de sport, un cerc al artiștilor amatori, un cerc al minilor îndemnatice. În cadrul cercului sportiv vor fi create secțiile de atletism, volei, baschet, handbal, tenis de masă, natale, șah și parașutism. Cercul sportiv va organiza diferite competiții sportive. Înțîniri cu echipe muncitorești și sătești. În cîntec zile de 23 August se va organiza o spartahiadă. De asemenea, cercul va organiza excursii de o zi la Snagov și excursii de cîteva zile în munți. Cercul minilor îndemnatice va confecționa jucării care vor fi date în dar elevilor clasei I-a. De asemenea, acest cerc va confecționa diferite materiale didactice, va repara hărți etc.

O atenție deosebită se va da cercului mecanic. Cu sprijinul comitetului raional U.T.M., acest cerc se va organiza pe lângă o întreprindere, ceea ce va da elevilor posibilitatea să desfășoare o interesantă activitate practică și să învețe multe lucruri folositoare.

Organizată în felul acesta, activitatea taberei orașenești va atrage pe toți elevii și utemiștii din raion care vor rămîne în vacanță în oraș. Depinde acum de buna conducere de către pedagogii a activităților ca a-

BIBLIOGRAFIE

ÎN EDITURA ACADEMIEI R.P.R. A APĂRUT PRIMUL NUMAR DIN „OCROTIREA NATURII”

(Buletinul Comisiei pentru ocrotirea monumentelor naturii, nr. 1/1955) Din cuprins:

M. SADOVEANU: Pe Dumărea veche. N. SALAGEANU: Ocrotirea naturii în U.R.S.S.

E. I. NYARÁDY: Cheia Turzii, monument al naturii.

VALERIU PUȘCARIU: Peșterile din țara noastră. Însemnătate științifică și ocrotirea lor.

EMIL POP: Măștinile noastre de turbă și problema ocrotirii lor.

LUDOVIC RUDESCU: Pelicanii din Delta Dunării.

MA(Ș)RETA DUMITRESCU: Lilele (și) animale care trebuie ocrotite. MIHAI BĂCESCU și ION TAZ. LAOANU: Centenarul primei lucrări originale de ornitologie românească: Carol Walstein, „Elemente de Ornitologie”.

IOSIF VIEHMANN: Formațiunile stalagmitice din peșteri.

MARCIAN BLEAHU: Groapa de la Barsa și peșterile ei.

GH. BOMBITA: Cercetări paleontologice în peștera de la Baia de Fier. ST. PURCELEAN: Rezervația naturală S Nagov.

OCROTIREA NATURII ÎN U.R.S.S. ȘI TĂRIILE DE DEMOCRATIE POPULARĂ RECENZII ACTIVITĂȚEA COMISIEI PENTRU OCROTIREA MONUMENTELOR NATURII (1951-1954)

ÎN EDITURA DE STAT DIDACTICĂ ȘI PEDAGOGICĂ AU APĂRUT URMĂTOARELE MANUALE

In limba maghiară:

- Abecedar. Citire cl. II-a. Limba română pentru școli maghiare cl. II-a. Aritmetica cl. II. Aritmetica cl. III. Limba rusă pentru școli maghiare cl. IV. Citire cl. IV. Limba rusă pentru școli maghiare cl. V. Gramatică cl. V-VII. Istoria antică cl. V. Limba rusă pentru școli maghiare cl. VI. Algebra cl. VI-VII. Fizica cl. VI. Chimia cl. VII. Fizica cl. VII. Limba rusă pentru școli maghiare cl. VII. Limba rusă pentru școli maghiare cl. VIII. Geometrie cl. VIII-IX. Fizica cl. VIII. Trigonometrie cl. IX-X.

In limba germană:

- Abecedar. Istoria antică cl. V. Algebra cl. VI-VII. Fizica cl. VII. Chimie cl. VII. Geometrie cl. VI-VII.

precum și:

- Aritmetică cl. I în limba cehă. Aritmetică cl. I în limba cehă. Aritmetică cl. II în limba slovacă. Aritmetică cl. I în limba bulgară. Aritmetică cl. II în limba croată. Gramatică cl. III în limba idis.

În atenția secțiilor de învățămînt și a directorilor școlilor de 7 ani și medii

Ministerul Învățămîntului comunică:

Pentru aprecierea lucrărilor scrise la matematică la examenul de absolvire a clasei a VII-a, profesorii de matematică vor lua în considerație numai orimele două chestiuni.

Cronica evenimentelor externe

O nouă inițiativă a Uniunii Sovietice în favoarea păcii

Nota guvernului sovietic adresată guvernului Republicii Federale Germane, prin care se propune normalizarea relațiilor între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană, constituie un document de o excepțională însemnată pentru cauza păcii și securității în Europa și în întreaga lume.

Oamenii cinstiți din toate țările au primit cu o deosebită satisfacție această nouă inițiativă a guvernului sovietic. După încheierea Tratatului de stat cu Austria, după terminarea cu succes a tratatelor sovieto-germane, inițiativa guvernului sovietic în legătură cu stabilirea de relații directe, diplomatice și comerciale, precum și culturale între U.R.S.S. și Republica Federală Germană constituie o nouă și importantă verigă în lanțul măsurilor pentru desținderea în relațiile internaționale, o nouă dovadă a politicii consecvente a statului sovietic de apărare a păcii.

Poporul român salută din toată inima noua acțiune a guvernului sovietic, vîzînd în nota din 7 iunie un act menit să contribuie la normalizarea relațiilor internaționale, la crearea unei atmosfere de încredere și colaborare reciprocă între state.

Problema normalizării relațiilor între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană are o importanță deosebită pentru popoarele europene. Experiența istoriei arată limpede că menținerea și consolidarea păcii în Europa depind într-o măsură hotărîtoare de existența unor relații normale, bune, între poporul sovietic și cel german. Lipsa unor relații normale între aceste două popoare nu poate să nu aze naștere în Europa la neînșe și să nu agraveze încordarea internațională generală. De aceea, cine vrea menținerea și întărirea păcii nu poate să nu dorească normalizarea relațiilor între U.R.S.S. și Republica Federală Germană. Așa se explică satisfacția și aprobarea vie de care se bucură noua inițiativă a guvernului sovietic în rîndurile tuturor popoarelor iubitoare de pace. În toate țările lagărului socializmului, presa subliniază că pro-

punerea guvernului sovietic slujește cauza păcii și securității în Europa. Și în țările capitaliste presa progresistă salută inițiativa guvernului sovietic ca pe o măsură care are mare însemnată pentru întărirea păcii în lumea întreagă.

Cele mai interesate în normalizarea relațiilor între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană sînt popoarele acestor două țări. După cum se subliniază în nota guvernului sovietic, în anul cînd între popoarele sovietice și germane au existat relații de prietenie și colaborare, ambele țări au tras mari foloase. Și, dimpotrivă, relațiile dușmănoase și războaiele dintre aceste popoare au dus la nenumerabile nenorociri, lipsuri și suferințe.

Populația vest-germană este profund interesată ca între Republica Federală Germană și Uniunea Sovietică să se stabilească relații normale. Este semnificativ că propunerile în acest scop ale guvernului sovietic sînt întîmpinate cu satisfacție și aprobare în cele mai largi cercuri ale opiniei publice din Republica Federală Germană. Numeroase ziare vest-germane cer cancelarului Adenauer să accepte de îndată invitația guvernului sovietic de a merge la Moscova pentru discutarea problemei stabilirii de relații diplomatice și comerciale între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană. Ziarul „Der Tag” califică nota guvernului sovietic drept „un eveniment istoric” iar „Telegraf” scrie că „Bonnu-ul se află în fața unei șanse unice în istoria sa”.

Care va fi poziția pe care o va adopta guvernul Republicii Federale Germane în legătură cu normalizarea relațiilor cu Uniunea Sovietică — aceasta este întrebarea care frîmțită opinia publică vest-germană. Evoluția evenimentelor va arăta dacă guvernul federal va pași pe drumul stabilirii de relații directe, diplomatice și comerciale, precum

și culturale, cu Uniunea Sovietică — drum care corespunde întru totul intereselor poporului german, sau va merge pe o altă cale. Deocamdată, după cum s-a anunțat într-un comunicat oficial consacrat notei guvernului sovietic, guvernul Republicii Federale Germane a declarat că „salută propunerea conținută în nota guvernului Uniunii Sovietice de a se stabili relații diplomatice, comerciale și culturale între Uniunea Sovietică și Republica Federală”.

„Nota sovietică, se spune în continuare în comunicat, pune anumite probleme care necesită un studiu prealabil. Acest studiu a început. Trebuie să se speră că rezultatul acestui studiu va fi recunoașterea utilității unei înțîniri a cancelarului federal cu oamenii de stat din Uniunea Sovietică”.

Interesele naționale ale popoarelor germane și sovietice, precum și interesele păcii și securității europene cer normalizarea relațiilor între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană.

Uniunea Sovietică nu s-a călăuzit niciodată de un sentiment de răzbunare față de poporul german. Aceasta se vede limpede din poziția U.R.S.S. în rezolvarea problemei germane, poziție ce corespunde întru totul intereselor naționale vitale ale poporului german, precum și din relațiile reciproce bine stabilite între Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană pe baza egalității în drepturi și a neamestecului în afacerile interne.

Guvernul sovietic consideră că stabilirea și dezvoltarea unor relații normale între U.R.S.S. și Republica Federală Germană vor contribui la rezolvarea problemelor negreșite care privesc întreaga Germanie și vor trebui astfel să ajute la rezolvarea principalelor probleme naționale generale a poporului german — restabilirea unității unui stat german democrat, iubitor de pace.

O mare însemnată are propunerea guver-